

קבלתי על עצמי... סיפורים לשולחן שבת

חלק ו

תוכן העניינים

1	הסכמות
3	הקדמה
7	א קבלה על עצמה והאבנים בכליות נעלמו תוך יום
9	ב החליפה לחליפה צנועה ונפקדה תוך חודש
11	ג קבלה על עצמה גרביים עבות והבן ניצל באותו יום מתאונה קטלנית בנס
12	ד קבלה על עצמה להוסיף גופייה עם שרוולים וניצלה משריפה
13	ה יש סיעתא דשמיא למי שמקבלת קבלה בצניעות
14	ו קבלה על עצמה... והחידק נעלם
15	ז בזכות ההתינוקות ניצלה מחנק
16	ח זרקה את כל הבגדים הלא צנועים, ולאחר יומיים, הבעל שהיה עיוור, החל פתאום לראות
16	ט הנפטרת באה בחלום לאחותה והתחננה שיתקנו את השמלה הלא צנועה שלה
19	היות והיא סובלת נוראות למעלה
22	י המהדרות בצניעות מקרבות את הגאולה
23	י"א קבלה על עצמה והתינוק הבריא לגמרי
24	י"ב קבלה על עצמה... והילד שהיה קשה-תפיסה הפך לתלמיד מצויין
25	י"ג קבלה על עצמה... והילד שהיה גוסס החלים לגמרי
26	י"ד בזכות ה... ניצלה ממוות בטוח
27	ט"ו קבלה על עצמה... והגידול הממאיר נעלם פתאום
28	ט"ז האמא שנפטרה באה בחלום ואמרה שההולכות בצניעות יהיו הראשונות שיקבלו פני משיח צדקנו
29	י"ז קבלה על עצמה... ולא נשאר שום סימן של ההתקף לב שקבלה
30	י"ח קבלה על עצמה... וה"מחלה" נעלמה
31	י"ט בזכות... הילד שנפל בין גלגלי הרכב יצא שלם לחלוטין ללא שום פגע
32	כ' קבלה על עצמה... והצהבת נעלמה
33	כ"א קבלה על עצמה... והכליות פתאום התחילו לעבוד
34	כ"ב הנפטרת אמרה בחלום "בזכות... יש לי היכל מיוחד בשמים"

- 35 כ"ג קבלה על עצמה... והגידול באוזן נעלם
- 36 כ"ד קבלה על עצמה... ופריצת הדיסק נעלמה
- 37 כ"ה קבלה על עצמה... ומאור העיניים של הבת חזר
- 38 כ"ו בזכות הצניעות הבת ניצלה בנס
- 40 כ"ז קבלה על עצמה... והילד שהיה מסובל בייסורים ומחלות הבריא
- 41 כ"ח בזכות ההתעקשות על הצניעות זכתה למצוא את בני המשפחה שנעלמו בשואה
- 42 כ"ט זרקה את כל הבגדים הלא צנועים ו"המחלה" נעלמה
- 43 ל' הסרט של החיים שלנו מוקרן על קיר הבית
- 46 ל"א חוש הריח שאבד... חזר פתאום
- 47 ל"ב ה"חזון איש" אמר: ס"מ בשרוול - ק"מ בבנים.
- 48 ל"ג קבלה על עצמה... והאחיין שהיה חולה ב"מחלה" הבריא
- 49 ל"ד הבנות זרקו את כל הבגדים הלא צנועים והאמא שהיתה גוססת פתאום החלימה
- 50 ל"ה נכנסו בטעות לכפר ערבי... ונצלו בנס
- 51 ל"ו קבלה על עצמה גרביים עבות יותר וניצלה בנס מתאונת "פגע וברח"...
- 52 ל"ז החליטו להוציא חוברת על צניעות ובאותו יום ראו ישועה
- 53 ל"ח זרקה את החולצה הקצרה ונרפאה מעצירות קשה שסבלה
- 54 ל"ט הוסיפה בצניעות ומצאה עבודה מוצלחת
- 55 מ' קבלה על עצמה גרביים עבות... וכל הפצעים נעלמו
- 56 מ"א החליטה להסיר את האיפור וזכתה לבן לאחר שנים רבות ללא ילדים
- 57 מ"ב קבלה על עצמה גרביים עבות יותר וזכתה להינשא לתלמיד חכם
- 58 מ"ג קבלה על עצמה לסגור את הכפתור העליון והבן שהיה חולה ב"מחלה" הבריא לחלוטין
- 59 מ"ד קבלה על עצמה להקפיד יותר בצניעות ומחלת ה"לוקמיה" של האבא נעלמה
- 61 מ"ה קבלה על עצמה גרביים עבות יותר וכל הפצעים בפנים נעלמו
- 62 מ"ו הנפטרת אמרה בחלום ששורפים לה את הרגליים כמה שנים בגלל הגרביים

- מ"ז קבלה על עצמה... והבעל שהיה במצב אנוש נרפא 64
- מ"ח בזכות הצניעות של היולדת התינוק שנולד בלי הכרה התחיל לנשום 65
- מ"ט הנפטר שנמצא בגיהנום אמר בחלום לבנות שלו "אני רוצה אוכל, האוכל שלי זה הצניעות שלכן" 66
- נ' בזכות שמנעה שלא יכשלו אחרים זכתה שבניה יסתכלו רק בקדושה 68
- נ"א קבלה על עצמה והבן זכה תוך שבועיים לשידוך מצויין 69
- נ"ב בזכות קבלה שקבלה בצניעות, היולדת שהיתה ללא הכרה התעוררה באותו היום 70
- נ"ג קבלה על עצמה להתחזק בצניעות וזכתה ללידה רגילה ללא ניתוח 71
- נ"ד קבלה על עצמה להרחיב את החצאית והתינוק שהיה בסכנה עם דלקת ריאות חזקה, הבריא 72
- נ"ה קבלה על עצמה לזרוק את הטריקו והאב ניצל מטביעה 73
- נ"ו קבלה על עצמה ללבוש ז'קט וניצלה ממות 74
- נ"ז מכתבה של רויטל - מכתב מרגש ביותר 76
- נ"ח מה יותר איום, להישרף כאן בעולם הזה ולכפר על הכול או חס ושלום להישרף לנצח בעולם 81
- נ"ט הנפטרת באה בחלום כשכל הצואאר שלה מלא דם בגלל הכפתור העליון שהיה פתוח 86
- ס' נחש כרוך על צווארה של הנפטרת בגלל חולצה עם כפתור פתוח 87
- ס"א קבלה על עצמה גרביים אטומות והדלקת פרקים הנדירה שהיתה לה נעלמה 88
- ס"ב מעשה נורא עם ה"בבא סאלי" זיע"א 89
- ס"ג מחזה שלא מהעולם הזה 92
- ס"ד קבלה על עצמה גרביים עבות והוורידים ברגלים נעלמו 94
- ס"ה בזכות הצמות הצנועות הבנות לא נחטפו לצבא ברוסיה 95
- ס"ו קבלה על עצמה להוריד את החליפה הצרה והבת זכתה לשידוך תוך 40 יום 96
- ס"ז בזכות הקבלה להחליף כיסוי ראש חלקי בכיסוי ראש מלא הצהבת של התינוק נעלמה 97
- ס"ח קבלה על עצמה ... והבת ויתרה על הפאה 100
- ס"ט קבלו על עצמן והבת המתבגרת תוך חודש נהיתה כלה 101

- ע' בזכות הקבלה של ... החולה יצאה מטיפול נמרץ והחלימה 102
- ע"א קבלה על עצמה לא להעביר מיד ליד... והבן שהיה צמח התעורר ... 103
- ע"ב הרב ברנדסופר שליט"א אומר: "אתה לא רוצה שאשתך תיראה כמו
היודיה?" 106
- ע"ג כל הבית נשרף כליל חוץ מ... 107
- ע"ד התשובה שהתקבלה ב"שאלת החלום" היתה "המגפה של פטירת כל
היולדות בגלל ה'חגורות'" 108
- ע"ה מרן ר' שלמה זלמן אויערבאך זי"ע "כל החומרות לא ישוו להידור אחד
קטן בצניעות!" 110
- ע"ו קיבלה על עצמה ללבוש גרביונים... והוורידים נעלמו באותו יום 111
- ע"ז קבלה על עצמה... והחום של התינוק שהגיע ל-40 ירד 112
- ע"ח הנפטרת אמרה בחלום "מחר אתה איתנו" ובבוקר האיש נפטר 113
- ע"ט החליפה את הגופיה הצמודה והתקפי האסטמה ירדו 114
- פ' קיבלה על עצמה גרביונים... וכל הפצעים ברגליים נעלמו 115
- פ"א קיבלה על עצמה לכסות את הצוואר והגב כהלכה והפצעים נעלמו. 116
- פ"ב "החזון איש" זיע"א אמר "אם מדובר בגרביים שקופות עדיף שלא יביאו
אותם כלל" 117
- פ"ג קיבלה על עצמה הידור בגרביונים עבור האמא והגירודים פסקו
לגמרי 118
- פ"ד קיבלה על עצמה הידור בגרביים ... וכאבי הברכיים נעלמו 119
- פ"ה קבלו על עצמן שיפור בנושא הגרביים והילד ניצל מנכות 120
- פ"ו קיבלה על עצמה לא ללבוש חולצה צמודה... וכאבי הבטן הנוראים של
הילד נעלמו 121
- פ"ז קיבלה על עצמה להרחיב את החצאית... והילד שעמד למות, פתאום יצא
מכלל סכנה והחלים 122
- פ"ח קיבלה על עצמה... והחולה שכמעט מתה פתאום החלימה 123
- פ"ט בזכות הצמות ניצלו מעבודת פרך במחנה הגרמני 124
- צ' קבלה על עצמה להתחזק בצניעות והבת הקטנה שהיתה כמעט עיוורת
החלימה 125

- צ"א קבלה על עצמה... והבת שהיתה גוססת פתאום החלימה והבריאה לגמרי 126
- צ"ב קבלה על עצמה והבת שהיתה כמעט עיוורת החלה פתאום לראות בשתי עיניה 127
- צ"ג האברך שנפטר בא בחלום לרב ואמר "הסיבה שהלכתי לעולמי היא בגלל שאשתי היתה הולכת עם פאה נוכרית" 128
- צ"ד סיפור אישי יוצא דופן ומסעיר 129
- צ"ה קבלה על עצמה לא ללכת עם חצאיות קצרות והבדיקות פתאום היו בסדר 134
- צ"ו הגאון מוילנא זיע"א אמר "אם האשה מכסה את עצמה בצניעות יתר בוודאי שהיא תוכל לפעול ישועות" 135
- צ"ז קבלה אל עצמה להאריך את החצאית... והצליחו פתאום לכסות את כל החובות שלהם 136
- צ"ח קבלה על עצמה כיסוי ראש גם בלילה ותוך מספר ימים מצאה עבודה מצויינת 137
- צ"ט בזכות תוספת צניעות נמנע אסון גדול 138
- ק' כוחו של פלייר 140
- זיכוי הרבים 143
- מה עושים עכשיו? 147
- אל תאחרו את הרכבת 148
- רק רגע, לפני שאתם סוגרים את הספר 149

הסכמות

נושא הצניעות לא צריך הסכמות.

חז"ל אומרים, בזכות נשים צדקניות נגאלו ישראל ובזכות נשים צדקניות עתידים להיגאל. בנות ישראל בכל הדורות הלכו בצניעות מופלגת, אבל בדורות האחרונים התגברה הפריצות ברחובות ואין פוצה פה ומצפצף.

לא כתבתי בספר שום דבר חדש שלא ידוע לכולנו, אבל היות ואלו דברים שהאדם דש בעקביו, לפעמים לא שמים לב לדברים מתוך המירוץ הגדול של שיגרת החיים.

למרות שהרבנים מתריעים רבות בנושא, עדיין יש מה לתקן.

לא באתי ללמד את מה שכולנו יודעים, אלא להזכיר ולחדד את מה שאנחנו יודעים אבל לא כל כך מקפידים מסיבות שונות.

יש בידי עשרות רבות מדברי רבותינו בעניין הצניעות ואני בטוח שיש בידכם עוד יותר ובכדי להביא את כולם, נצטרך למספר כרכים.

יש בסוף הספר פרק שנקרא "ארגונים העוסקים בנושא", כל מי שירצה חומר בנושא יוכל לקבל בארגונים אלו.

הקדמה

כפי שכתבתי בהקדמה לחלק א', סדרת הספרים:

"קבלתי על עצמי... סיפורים לשולחן שבת" כוללת כעשרה כרכים, וספר זה הינו השישי בסדרה.

חמשה חלקים הראשונים עוסקים בקבלות בנושא של הפאה הנוכרית, וחמשה חלקים האחרונים עוסקים בקבלות בנושאים אחרים של צניעות כמו גרביים "שאל" ביגוד ועוד...

סידרת ספרים זו הינה קובץ של סיפורים אמיתיים, של נשים שקבלו על עצמן קבלות טובות וראו ישועות גדולות.

מטרת כתיבת ספר זה היא כדי שגם אנשים אחרים יראו ויתחזקו מהסיפורים האלו, מתוך תקווה שגם הם יקבלו עליהם קבלות דומות, ובנוסף יוכלו גם הם לזכות לישועות... ומתוך 'שלא לשמה' יבואו 'לשמה'."

אני לא פועל ישועות ולא מבטיח ישועות לאף אחד, אבל הסיפורים כולם מדברים בעד עצמם.

התלבטתי רבות אם להכניס בספר את הסיפורים בנושא ה"שאל" היות והנושא יחסית חדש בתקופתנו, אבל היות שבכל הדורות בנות ישראל הלכו עם "שאל" או משהוא דומה ל"שאל", הוספתי את הנושא, כדי שיראו האנשים שאין שיעור להידור בצניעות וכל המוסף מוסיפים לו משמים, וגם כדי שיראו כמה נושא זה חשוב בשמים וכמה נחת רוח זה עושה לאבינו שבשמים, למרות החולקים.

יש לי בקשה קטנה מכם הקוראים.

אם יש בידכם סיפורים על ישועות, בעקבות קבלה שקיבלתם אתם או שקבלו אחרים, בנושא של החלפת פאה למטפחת או בנושאים שונים של צניעות, אנא בבקשה מכם, אם אפשר לשלוח אלי, כדי שאוכל לפרסם את הסיפורים האלו בחלק הבא שעומד לצאת בקרוב, למי שייסכים לכך כמובן.

כל השולחים שישלחו לי סיפור, יקבלו עותק מהספר מתנה בחינם.

קראתי לסדרת הספרים:

"קבלתי על עצמי... סיפורים לשולחן שבת"

מכמה סיבות:

א. כמה פעמים קנינו ספר ולאחר שקראנו בו הספר נגנו בספריה כאבן שאין לה הופכים, ואנו פותחים רק אותו פעם בשנה כשמנקים את הבית בערב פסח? היות ומטרת הספר היא להביא אותנו לידי שינוי מעשה, וגם כדי לזכות הרבים, חשוב שספר זה יהיה זמין באופן תדיר.

כמו כן כמעט בכל בית יהודי, יש בשבת אורחים בבחינת "פנים חדשות", עובדה שמשפיעה על היכולת לזיכוי הרבים, ובנוסף ומעל כולם קדושת השבת קודש כדאית היא שנסמוך עליה שתערה עלינו רוח קדושה ממרום, שתביא אותנו לשינוי מעשה, ולקבל עלינו קבלות ביתר קלות.

ולכן, אם בשולחן שבת נספר אפילו סיפור אחד בכל שבת, הרי שקרוב לודאי שנזכה אנחנו או נזכה אחרים לבא לידי מעשה, ולקבלת קבלות. מטרת ספר זה היא זיכוי הרבים.

כל אחד מהקוראים שירצה להיות שותף בזיכוי הרבים יוכל לפנות אלי לפי הפרטים שכתובים בסוף ההקדמה או בעמוד הראשון של הספר.

אני רוצה בהזדמנות זו להודות בראש ובראשונה להקב"ה על שזיכה אותי, למרות כל המניעות הרבות, להוציא מהכוח אל הפועל את הוצאת הספר הזה לאור, וכן יהי רצון שיזכני להוציא לאור את כל יתר החלקים.

כמו כן אני רוצה להודות לכל אלה שסייעו לי ושלחו לי את הסיפורים שמופיעים בספר. השם יברך אותם בכל מיילי דמיטב וזכות הרבים תעמוד להם ולזרעם עד עולם.

ובפרט ל...

עורכי העלון "צאי לך בעקבי הצאן";

ארגון "כתר מלכות";

ארגון "נפשנו";

ארגון "קול הצניעות";

עורכי העלון "עקבתא דמשיחא".

כמו כן תודה לכל אלו ששלחו לי באופן ישיר את הסיפורים שלהם.

בהזדמנות זו, אני רוצה לבקש מחילה מכל בעלי המעשה הנזכרים בספר זה, אם יש אי אלו אי דיוקים במה שכתבתי.

השתדלתי להביא את הסיפורים כמו שנמסרו לי. אמנם עשיתי קצת תיקונים של שגיאות כתיב או לשון, אבל מטבע הדברים כשסיפורים עוברים מספר ידיים, הדברים קצת משתנים בדרך, כמו "טלפון שבור", אבל גוף המעשה, כדי להבין

את המסר העיקרי, נשאר כמות שהוא. כמו כן, כל מי שרוצה להדפיס בעצמו ולהפיץ את הספר הזה, או כל חלק אחר שבסדרה זו, אם זה בנושא הצניעות או בנושא ה"פאה נוכרית" (להצלחת... או לעילוי נשמת...) רשאי לעשות זאת בתנאי ש...

1. להדפיס את הספר בדיוק כמו שהוא ללא שום שינוי כלל.

2. להפיץ את הספר בחינם וללא תשלום.

המעוניינים להיות שותפים במצוה זו ולתרום כטוב ליכם אפשר לשלוח תרומות בדואר לכתובת הר"מ.

המו"ל

קבלה על עצמה והאבנים בכליות נעלמו תוך יום

לכבוד עורכי הספר "קבלתי על עצמי" הייתי רוצה לשתף אתכם בסיפור אישי שלי. בבנין בו אני מתגוררת גרה שכנה שהולכת עם "שאל", לאותה שכנה יש 11 ילדים בלי עין הרע. ומה שלה כל כך מובן מאליו היום, שכל הילדים שלה הולכים בדרך ה' וכל אחד ואחד ממש לתפארת במידותיו.

שוחחתי עם השכנה הזאת על כך והיא אמרה לי שגם היא שמה לך לכך שמאז שהיא התחילה ללכת עם "שאל" (זה היה בערך לפני 10 שנים) היא מרגישה סייעתא דשמיא מיוחדת בחינוך הילדים, ועוד היא אמרה שהיא קראה פעם בשם אדמו"ר אחד שתקופה שנראה ריבוי נשים שמקבלות על עצמן ללכת עם "שאל" סימן שהגאולה בפתח.

המשפט הזה ובנוסף הדוגמא היום יומית של הילדים שלה לא נתנו לי להתעלם מהענין, אחרי הכל גם אני רוצה להיות מאותן נשים שבזכותן נגאל, התחלתי להתעניין ולקרוא על מעלת ה"שאל", שמעתי וקראתי סיפורים על נשים שהולכות עם "שאל", ראיתי גם בספר "עולמות הטוהר" שבצמח תמיד יהודיות היו מתכסות ב"שאל" או סדינים למיניהם בכל התקופות.

וכך החלטתי בליבי שביום מן הימים גם אני אלך כך, אך באותו רגע ממש לא היה לי את האומץ. בעיר שלנו זה לא נפוץ ולא רציתי להיות בולטת ושונה משאר הנשים.

עד שיום אחד תקפו אותי כאבים חזקים ולא נתנו מנוח, לא ביום ולא בלילה. הייתי בחודש חמישי להריון, הלכתי להיבדק, ואמרו לי שיש לי אבנים בכיס המרה, והדרך היחידה להוציא אותם זה ניתוח.

חזרתי הביתה מבוהלת, התפללתי לה' וביקשתי ממנו שיסיר ממני את הצרה הזו ואם הוא יפתור אותי מהניתוח אקבל על עצמי ללכת עם "שאל". יום למחרת נעלמו כל הכאבים, עשיתי אולטרא סאונד ולא מצאו שום דבר! אך לצערי לא מימשתי ישר את ההבטחה ולא שמתתי את ה"שאל" מיד. כל הזמן הייתי מתרצת תירוצים שונים למה לא לשים אותן כרגע ודחיתי את הענין. ופתאום אחרי חודש ימים בערך הילדים שלי (אז היו לי רק שני ילדים), התחילו להיות חולים אבל ממש בלי הפסקה, טיפול אנטיביוטי אחרי טיפול אנטיביוטי וחוזר חלילה, בעלי אמר לי שאני חייבת לקיים את ההבטחה, אסור לדחות נדרים. וכבר יום למחרת נסעתי לירושלים וקניתי שם "שאל", וברוך ה' הילדים הפסיקו לחלות, וברוך ה' מאז ילדתי, והיו חלק מהשכנות שלא ידעו בכלל שהייתי בהריון, מדהים כמה זה צנוע!

ח ב ח

החליפה לחליפה צנועה ונפקדה תוך חודש

לכבוד עורכי הספר סיפורים בצניעות נצטרכתי לעשות טיפולים כדי להיכנס להריון, עשיתי טיפול ראשון שני ושלישי אך ללא הצלחה, בינתיים אחי הי"ו היה צריך להתחתן ובתקופה זאת למדתי בחוברת של הרב ארבל "באתי לגני" בענייני צניעות, ושם למדתי כמה חשוב שהחציאת תהיה ארוכה עד הקרסול ורחבה, והג'קט ארוך וללא קישוטים ויותר מרוחב הגוף ב - 10 ס"מ.

פניתי לתופרת שתתפור לי בגד צנוע לפי הוראות אלו כדי שאוכל להיות צנועה בשבת חתן ובשבע ברכות.

ב"ה החליפה נתפרה ללא קישוט רחבה ארוכה ופשוטה, לבשתי אותה בשני שבועה ברכות ושבת חתן, וחודש אח"כ ב"ה נפקדתי, כ"כ התרגשתי מכוחה של הצניעות והחלטתי בלי נדר שאספר את קשר הדברים שבזכות הצניעות זכיתי להיפקד. וב"ה באמת כשבישרתי שנפקדתי סיפרתי את סיפור החליפה והנה ב"ה ההריון בהתחלה היה קצת לא תקין וב"ה הסתדר, כשהלכתי להיבדק, הרופאה אמרה לי שהיא לא שומעת דופק, (אמרה שיתכן בגלל שהעובר קטן מידי) ושאלך להיבדק במקום אחר. עד שהיה לי זמן לחכות כמה ימים אמרתי שבכדי שאשמע בשורות טובות בלי נדר שאדע שהכל בסדר, אפרסם את הסיפור עם החליפה הצנועה בפני נשים שנתכנסו למטרה כלשהיא וב"ה נתבשרתי בשורות

טובות וסיפרתי את הסיפור ברבים. אשמח שתעזרו לי לפרסם את הסיפור ושעוד נשים תתחזקנה ותושענה.

אשמח לקבל ספר אם יצא לאור.

קבלה על עצמה גרביים עבות והבן ניצל באותו יום מתאונה קטלנית בנס

מספרת ש. תכננתי זמן רב להחליף לגרביים עבות, אלא שזה נותר בגדר מחשבה בלבד ולא הגיע לידי ביצוע. עד שביום אחד החלטתי: זהו, צריך לבצע.

באותו זמן לא היו לי גרביים עבות, אז לבשתי 2 זוגות של 40 דנייר אחד על השני.

ואמרתי כך: "רבש"ע, אני מקבלת על עצמי גרביים עבות, ומה שאני לובשת עכשיו, זה רק לבינתיים, רק תראה לי שאתה אוהב את זה".

24 שעות לאחר מכן, נסע בני עם חברים לחוף "שרתון", החברים החליטו שבני יהיה הנהג. במהלך הדרך התקלקלו הבלמים, והם כמעט נתקעו במשאית גדולה שבאה ממולם. בני אומר שאינו יודע איך הצליח, אך בשנייה האחרונה הסיט את ההגה לצד וניצלו".

קבלה על עצמה להוסיף גופייה עם שרוולים וניצלה משריפה

מספרת ע. ו. שהיא קיבלה על עצמה ללבוש תמיד גופייה עם שרוולים מתחת לחליפה או לחולצה גם אם יהיה חם מאד. הדבר מועיל לשקיפות הבגד וכן אם נפתחים כפתורים בשוגג וכו'. כמה ימים לאחר החלטה זו היא עצמה ובישלה ולא שמה לב שהאש התחילה להיאחז בחולצתה. רק כשהריחה ריח שרוף גילתה לחרדתה את האש. בחולצה נפער חור גדול המעיד על גודל הנס. לולא שכבת ההגנה שהוסיפה, אין ספק שהאש היתה נאחזת בבשרה וגורמת לכוויות שונות.

ס ה ט

יש סייעתא דשמיא למי שמקבלת קבלה בצניעות

אשה קיבלה על עצמה ללבוש תמיד בגד עליון "ג'קט" או חליפה מעל החולצה ולא ללבוש חולצה לבד. בוקר אחד היא מגהצת את החליפה ואומרת לעצמה: "בעצם, סתם החמרתי על עצמי בחליפה זו, היום אלבש את החולצה לבד בגלל החום, החולצה מספיק צנועה, עם כפתורים וצווארון היום לא אלבש את החליפה" היא גומרת לגהץ וניגשת לתלות את החליפה בארון, והנה, הרוכסן של החצאית נשבר בצורה כזו שמצריכה תיקון יסודי מאד. היא כבר היתה מוכרחה ללבוש את החליפה העליונה... (כמובן שסגרה את הרוכסן עם סיכות ביטחון ותפירה קלה).

ס ר ט

קבלה על עצמה... והחיידק נעלם

מספרת ר. מירושלים: קיבלתי על עצמי ללבוש רדיד ("שאל") ותכננתי להתחיל ללבוש אותו ביום שישי לקראת שבת (כשהייתי אמורה לנסוע לאחותי מחוץ לעיר). ביום ד' הבת אמרה שכואבות לה הרגליים מאד, חשבתי אולי התכווצות שרירים וכד', הכאב המשיך עד שכמעט לא יכלה לעמוד על רגליה. הרופא שהתייעצתי איתו אמר שכנראה זהו חיידק מסוכן והוסיף שאם יהיה לה חום לקחת אותה מייד לבית-חולים. ביום שישי נסענו לאחותי כמתוכנן, ואני עם הרדיד מעלי. מליל שבת הכאבים הלכו ופחתו עד שנעלמו לגמרי. כמובן שהיצר התערב ואמרתי לעצמי: 'טוב, אולי זו באמת היתה סתם התכווצות שרירים או משהו דומה' אך ביום שלישי כשהלכתי איתה לעשות בדיקות, התגלו "שרידיו" של החיידק המסוכן, שהיה ב"ה כבר בנסיגה.

בזכות ההתינוקות ניצלה מחנק

אמא לתינוקת בת 5 חדשים הלכה להתפלל בבית-הכנסת, כששמה לב שהיא שכחה את ה"שאל", היא החליטה לחזור ומצאה, לחרדתה, את בתה התינוקת מסובכת עם שמיכה כבדה מעליה, כשהיא אפילו לא בוכה כי היתה מכוסה כולה בשמיכה, כמובן, שהוציאה את השמיכה ועל ידי זה היא ניצלה.

ס ה ט

זרקה את כל הבגדים הלא צנועים, ולאחר יומיים, הבעל שהיה עיוור, החל פתאום לראות

סיפורה של ש. סיפור מיוחד במינו: ש. באה מבית ירושלמי שהקפידו בו על קלה כבחמורה, הקפידו בו על חינוך הילדים ועמדו על המשמר. ש. התחתנה עם "חוצניק" ועברה להתגורר בחו"ל, ושם החליטה שהיא יכולה להתלבש כרצונה, והרצון שלה היה גדול מאד, שכן היתה לה חמדה מיוחדת להיראות הכי טוב שאפשר. היא למדה קורס איפור מקצועי והתאפרה בהתאם, תכשיטים ככל העולה על רוחה, בגדים יוקרתיים ומלתחה יקרה במיוחד, מטפחות רועשות וגבוהות "כמה קומות" כלשונה. אביה אמר לה: "מה את חושבת, כך יהיו לך ילדים צדיקים?" וכן רב גדול אמר לה שאם תוריד את כל ההגבהות מהמטפחת ותלך במטפחת צנועה, היא תתברך בבן. אך הכל ללא הועיל. יום אחד בעלה קם בבוקר והוא לא רואה בעין אחת, התרוצצויות בין רופאים לא הועילו במאום. לאחר כשנה, הוא קם בבוקר והנה הוא לא רואה בעין השנייה! הוא לא יכל להבחין אפילו בין יום ללילה. ש. החליטה ללמוד שמירת הלשון, תהילים, צדקה ביקור חולים וכו' "אך" אומרת ש. "ה' ביקש משהו אחר, הוא רצה משהו נוסף מבת ישראל". בתוך תקופה קצרה היו לה עוד כמה מקרים מצערים וקשים, היא החליטה להתחזק בעוד כמה תחומים ולאחר שניחת עליה עוד אסון היא פנתה לבעלה ושאלה אותו: "תגיד לי אתה, אולי אתה יודע מה אני צריכה לתקן? והוא עונה לה: "אני יודע, אבל

לא אגיד לך. את תתפללי ותצעקי אל ה' שהוא יגיד לך". והיא אכן התחילה לצעוק כל היום ביקשה והתחננה "הורני ה' דרכך" וזה לא לקח הרבה זמן כפי שמסבירה ש. "ה' שומע, אם מישוהו רוצה לתקן בפרט ברוחניות, אז ה' שומע". וה' הזמין לה קלטת, המדברת על לבושה של בת ישראל ואילו מכשולים היא גורמת בלבוש שלא עפ"י ההלכה. ואז היא אומרת: "אני יודעת כבר! ה', אני מודה לך שהערת אותי בזמן ולא מדי מאוחר, מי יודע מה עוד היה מחכה לי אם לא הייתי מתעוררת". ש. ניגשה לארון הבגדים, בגדים יוקרתיים: חצאיות ששוין \$300 וחולצות יוקרתיות כמיטב המסורת האמריקאית... גזרה את כל הבגדים (כדי לא להכשיל אחרות) ו... השליכה לפח!!! לא נשאר לה בגד ללבוש, היא פנתה לחברה שהיה לה חנות בגדים וקנתה מלתחה חדשה, חצאיות קפלים, חולצות מכופתרות עם צווארונים, זרקה את כל האיפור היקר שהיה לה, כי ידעה שלא תשתלט על תאוותה לכך. היא מספרת שבהחלט לא היה לה קל, ואפילו קשה. החברות מסביב חשבו שהיא קצת "השתגעה" אך היא שיננה לעצמה כל הזמן: "כתוב שלפני ביאת המשיח, הצדיקים ויראי ה' ייחשבו כמשוגעים, אז אני מסכימה, העיקר להיות קרובה לה". והיא מוסיפה "באותם רגעים שזרקתי את כל הדברים לפח הרגשתי אור גדול ואהבה להקב"ה וחשתי שרק ה' יכול לתת כזו אהבה, ואת זה אני לא אשכח כל ימי חיי. לאחר יומיים בעלה נכנס הביתה בהתלהבות וצועק שהוא רואה אותה, לאחר חמש שנים (!) של עיוורון. הוא ניגש לשתי הקטנות שנולדו לאחר התעוורתו ושאל לשמותיהן, שכן כלל לא הכיר אותן...

בקיצור: - "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו" - מהסיפור הזה אפשר ללמוד ללכת בצניעות לכתחילה, ולא להגיע לכל זה ה' יצילנו, ולא רק זה אלא כשאשה הולכת בצניעות, זה מקרין את אור הצניעות, וזה משפיע הרבה על האווירה ברחוב, והרבה נשים לומדות ממנה ומתעלות בצניעות, ויש לה את זכות הרבים בזה.

ס ט ו

הנפטרת באה בחלום לאחותה והתחננה שיתקנו את השמלה הלא צנועה שלה היות והיא סובלת נוראות למעלה

סיפור שארע "בליל שבת קודש, פרשת שמות, תשס"א, בשעה שלוש לפנות בוקר. ראיתי בחלומי את אחותי שרה עליה שלום - אמנם זה היה חלום אבל היא נראתה כמו בהקיץ. היא היתה לבושה בשמלה כהה מאד, את הראש לא ראיתי בכלל, רק את העיניים, האף והפה, את המצח וכן את הרגליים לא ראיתי. והנה אחותי שרה - התחילה לצרוח צרחות נוראיות: "חנה, חנה, תתקני לי את השמלה". מרוב פחד וחרדה התיישבתי על המיטה, וכל זה בחלום.

שאלתי אותה: "שרה, מה קרה לך? מדוע את כל כך היסטרית?"

ואז היא מושיטה את ידיה והעיניים בוקעות מחוריהן והיא פותחת בצעקות איומות ומפחידות: "חנה, אמרתי תתקני לי את השמלה, אני כבר משתגעת, אינני יכולה יותר לסבול את הסבל הנוראי הזה, אזל כח הסבל אין לי כח יותר, ואת שואלת אותי מדוע את כל כך היסטרית?! תתקני את שמלתי תכף ומיד כי אני סובלת נוראות". ואז שרה ברחה מהחדר וטרקה את הדלת.

התעוררתי עם פחד נורא והתחלתי לבכות. לחץ הדם עלה לי למאתיים חמישים!! קראו לרופא והוא נתן לי כדורים. אבל כמובן שצריכים לעשות משהו לתיקון נשמתה של אחותי היקרה.

אני מוכרחה לציין שאחותי שרה היתה גומלת חסדים ושמרה לשונה שלא לדבר רכילות ולשון הרע, היתה עוזרת לקשוי יום ופעילה בביקור חולים וכו' וכו'.

מיד במוצאי שבת אחרי החלום, התקשרתי לרב גדול שהוא פותר חלומות וסיפרתי לו את חלומי, הרב אמר לי שלפי המחזה, איך שאחותי נראתה היה לה פגם גדול בצניעות ולכן היא צריכה תיקון לנשמתה. הוסיף הרב ואמר לי: "לא יעזור לה הדלקת נרות ולא צדקה ולא מעשי חסד וכו', רק דבר אחד יכול להיות לה לתועלת, לפרסם את החלום הזה ברבים בכדי שתהיה התעוררות גדולה ונשים יתחילו לשמור על הצניעות בהקפדה יתירה".

עלי לציין שבחלום לא ראיתי את הראש והרגליים כי אחותי נהגה לגרוב גרביים שקופות והראש לא היה מכוסה כמו שנהגו אמותינו הקדושות, אמנם אחותי לא חבשה חס ושלום פאה נכרית אבל הכובעים והמטפחות היו בצורה שמשכה את העיניים!!

כל השנים ביקשתי והפצרתי בה: "אנא אחותי היקרה רחמי על עצמך ולבשי כיאות, הרי סוף כל סוף נצטרך בבוא ימינו אחרי מאה ועשרים שנה, כולנו בלי יוצא מן הכלל לתת דין וחשבון על כל מעשינו, לאבא זצ"ל אין מנוחה בעולם האמת". אבל אחותי לא רצתה להקשיב ולציית לי, ואף על פי שעברו שנתיים וחצי מפטירתה, ושנה היא היתה חולה ב"מחלה", לא עלינו, בכל אופן עדיין היא סובלת בעולם האמת. וכבר למעלה משלושה שבועות מאותו ליל שבת קודש ועדיין אינני יכולה להירגע מהמחזה הנוראי והמפחיד הזה, דמותה לא משה מנגד עיני.

ואני פונה בזאת, בקריאה נרגשת לאחיותינו היקרות בכל אתר ואתר. אנא! חוסו עליכן ועלינו ועל בנינו ועל כל כלל ישראל ועל השכינה הקדושה, הסירו מעליכן את כל לבושי הפריצות כגון: גרביים שקופות ודקות, שמלות צרות וקצרות ושסועות, כובעים שונים ומשונים, ומטפחות שקשורות בצורה שמושכת את העין, ולהסביר בנועם לאלו החובשות פאות להסיר מעל ראשן את הפאות ולהתעטר במטפחות צנועות...

כולם יודעים, שהפאות של זמנינו הם פריצות לגברים בדיוק כמו שיער ואף יותר משיער!!! אין היום אשה צעירה אחת בכל כדור הארץ שיום אחרי החתונה היא תיראה יותר צנועה מלפני החתונה בפאה, היא הרי נראית הרבה פחות צנועה משערות עצמה!

וכל זאת אני כותבת שיהיה לעילוי נשמתה של אחותי היקרה עליה השלום, שאף על פי שהיא לא חבשה פאה חס ושלום, ועסקה בהרבה מצוות ומעשים טובים כנ"ל בכל זאת היא סובלת יסורים גדולים ונוראים.

המהדרות בצניעות מקרבות את הגאולה

מורה נכבדת ב"בית יעקב" החלה לאחרונה לבוא וללמד תלמידותיה כשהיא הולכת ב"שאל" [= "רדיד" - "צעף" (הגהות מיימוניות; אישות פכ"ד)], שאלוה תלמידותיה ומכרותיה "מדוע לך לעשות כן? הרי בבית יעקב (לעת עתה...) רובן של המורות חובשות פאה לראשן, ואיך הגעת בנוסף למטפחת (חיוב מצד הדין) גם ל - "שאל" (הידור)? ... על מה ולמה הינך נוהגת כן?" היא השיבה לעומתם: "סיפרה לי פעם, אחת מנכדותיו של הגה"צ המופלא רבי חיים שמואלביץ זי"ע ראש ישיבת מיר. כי שאלה פעם את סביה הגדול (שהיה ענק שבענקים כמפורסם): "סבא, מתי יבוא משיח?" והוא ענה לה במתק לשונו: "בתי, כאשר תלכי ברחוב ותראי נשים המכוסות מכף רגל ועד ראש, תדעי כי משיח בפתח...". ואני בלכתי ברחוב בראותי הרבה נשים צדקניות ההולכות ב-"שאל" (שרבו ב"ה לאלפים במקומות רבים) נזכרתי במה שסיפרה לי הנ"ל ואמרתי לעצמי רצוני להיות ממקרבות הגאולה ולהיות בצוותא עם האמהות הקדושות...

קבלה על עצמה והתינוק הבריא לגמרי

מעשה בילד שהיה לו חום גבוה כמה חודשים וכל הפעולות
שעשו לא הועילו, רק כאשר אמו תחי' לבשה רדיד, ירד
החום בע"ה והילד הבריא.

סיפורי

קבלה על עצמה...

והילד שהיה קשה-תפיסה הפך לתלמיד מצויין

ילד אחד שלא תפס את הא"ב, כמה שניסו ללמדו, התייעצו במחנכים ומלמדים ולא הועיל כלום, אמו תחי' החליטה ולבשה רדיד והילד התחיל לקלוט את הא"ב, וכיום הילד הוא ב"ה מהמצוינים בכיתה.

ר"ה

קבלה על עצמה... והילד שהיה גוסס החלים לגמרי

לאשה אחת נולד בן כמה שנים אחרי החתונה, והילד נחלה ל"ע, המצב התדרדר עוד ועוד עד כדי כך, שהרופאים אמרו לאמו תחי' שאין לה עוד מה לשבת כאן בביה"ח, יכולה היא לחזור לביתה לישון, וכאשר יהיה אחרי הכל ח"ו יקראו לה. האמא, נשבר לבה בקרבה מאד וחזרה לביתה. על אם הדרך עלה בדעתה ללבוש רדיד על הראש, אולי בזכות זה יציל הקב"ה את בנה. ואכן לבשה תיכף רדיד, למחרת בבקר, כשהלכה לביה"ח לראות את מצב בנה, כשהגיעה, הבחינה שמיטת בנה ריקה ונבהלה מאד, היא חששה שכבר הובילוהו לחדר המתים רח"ל. לשאלתה הראתה לה הרופאה, איך בנה יושב על הארץ ומשחק עם ילד אחר, ממש נס מחוץ לגדר הטבע, ממצב כה נואש יתרפא הילד במהירות כה רבה, ישועת ה' כהרף עין.

ס"ד י"ד

בזכות ה... ניצלה ממוות בטוח

אשה אחת שהחלה ללבוש רדיד, בזמן שהתחילה להתעוררות לזה, הוצרכה לסדר דבר מה ברח' יפו בירושלים, והתביישה אז ללכת לשם עם הרדיד. היא החליטה לפתוח חומש ולראות מה כתוב שם. כאשר פתחה ראתה כתוב: "ולא תמותו" היא פירשה לעצמה שבוודאי היא לא תמות מרוב בושה... והלכה עם הרדיד. בדרך היתה צמאה ונכנסה למסעדת "סבארו" לקנות לה בקבוק מים. דקה אחרי שיצאה מהחנות, פוצץ עצמו מחבל עם מטען גדול במסעדה ונהרגו שם 11 איש עם פצועים רבים רח"ל, רסיסים רבים נפלו סביבה ומאד קרוב אליה, אבל אף אחד לא פגע בגופה ב"ה, אפילו לא בשריטה קלה. וראו עין בעין איך ניצלה בזכות הרדיד ממש ממות לחיים, מסביבה היו הרבה פצועים והרוגים והיא יצאה לחיים ולשלום בריאה וחזקה ב"ה. עכשיו הבינה את הפירוש האמיתי של "ולא תמותו"...

ס' ט"ו ח

קבלה על עצמה...
והגידול הממאיר נעלם פתאום

האשה מרת ג. כ. מפתח - תקווה נחלתה ל"ע, ונתגלה אצלה גידול ממאיר רח"ל. קבעו תור לניתוח ביום שלישי שלפני פורים. בשבת שלפני זה לבשה רדיד, וביום שלישי הלכה לבית החולים. לפני הניתוח עשתה הרופאה אולטרה סאונד כדי לראות מה מצבה בדיוק, הגידול לא היה. הוא נעלם לגמרי לפליאתם של הרופאים.

ס ט"ז ח

**האמא שנפטרה באה בחלום ואמרה שההולכות בצניעות
יהיו הראשונות שיקבלו פני משיח צדקנו**

האשה מרת ו. ב. מטאש קנדה, לבשה לפני כמה שנים רדיד על ראשה, כי היתה זקוקה לישועה בדבר מסוים. לאחר מכן, הסתפקה ברדיד על גבה, מפני שהיא מתגוררת בטאש והיה קשה לה הדבר. והנה, יומיים לפני יום השנה של אמה ע"ה, אמה נגלתה אליה בחלומה עם רדיד מעל ראשה ומעל גבה ואמרה לה: "דעי נא בתי היקרה תחי' כי אלו ההולכות בלבוש כזה הן תהיינה הראשונות שילכו לקבל פני משיח צדקנו" כאשר ראתה זאת האשה לבשה תיכף רדיד על ראשה.

קבלה על עצמה...

ולא נשאר שום סימן של ההתקף לב שקבלה

המעשה דלהלן קרה עם מרת... ביום ט' אדר תשס"ב. היא החלה פתאום לחוש מאד ברע והרגישה שהיא נחנקת רח"ל, וכבר לא יכלה להשמיע קולה. נסעה מייד לרופא ועשו לה א.ק.ג. בליבה והתברר שזוהי התקפת לב חמורה רח"ל... הזמינו מייד אמבולנס להובילה לבית החולים לטיפול נמרץ. בינתיים, עד שהגיע האמבולנס והרופאה לא היתה אז בחדר, נגשה האשה אל המזוזה שבדלת והבטיחה ונדרה לה' שהיא תלבש רדיד מעל ראשה כדי שיהיה לה לרפואה. היא, כמובן, לא יכלה להגיד זאת בפה כי כאמור לא יכלה להשמיע קול, אלא החליטה זאת בליבה. כבר בדרך לבית החולים השתפר מצבה מאד, עשו לה א.ק.ג. וממש לא יאומן, הכל בא על מקומו בשלום!

הרופאים השאירו אותה יום אחד בטיפול נמרץ כדי לראות מה המצב בהמשך. הרופאים השתוממו למראה עיניהם, שמהתקפת לב כה חמורה, הבריאה בכזו מהירות ושחררוה מבית החולים.

ס י"ה ס

קבלה על עצמה... וה"מחלה" נעלמה

לפני שלושים שנה, נחלתה הרבנית מרת מ. תליט"א אמא לילדים, במחלה הידועה רח"ל. היא היתה כבר במצב קשה מאוד, מיהרו ללכת להגה"ק ר' יהודה הורוויץ זצוק"ל מדז'קוב וכן להגה"ק ר' משה אריי פריינד זצוק"ל גאב"ד ירושלים. שניהם אמרו שתלבש רדיד על ראשה ותתרפא בע"ה, וכן היה. כיום ב"ה היא סבתא של עשרות נכדים ובני נכדים בלעה"ר.

סיפורים

**בזכות... הילד שנפל בין גלגלי הרכב
יצא שלם לחלוטין ללא שום פגע**

אשה מבית שמש שהיתה מהראשונות שלבשו רדיד כבר בתחילת התקופה, היתה לה אסיפת הורים, והתקשתה ללכת עם הרדיד מפני שפחדה ממבטי הסובבות. אך חרף הקשיים הלכה עם הרדיד. כשהלכה, יצא בנה מביתה ועבר את הכביש. לפתע, הגיע רכב גדול שלא הבחין בילד והמשיך לנסוע כשהילד בין הגלגלים. קראו מייד לאמבולנס ובדקו את הילד, והנה, לא קרה לו כלום, אפילו לא שריטה קלה וכולם השתוממו למראה עיניהם. וראו בחוש שבזכות המסירות נפש לצניעות של האם, הציל השי"ת את הילד.

ס ב' ט

קבלה על עצמה... והצהבת נעלמה

אשה אחת, אמא לילדים קטנים, הרגישה לא בטוב והלכה לרופאה. הרופאים הפחידו אותה שיש לה צהבת חזקה שהופרשה לדמה ושאר סיבוכים רח"ל. שלחו אותה בתוקף לבית החולים, והמצב הורע מיום ליום, היא הרגישה איך כוחותיה אוזלים כפשוטו. הרופאים כבר לא נתנו לה סיכויים ה' יצילנו. האשה החליטה ללבוש בבית החולים רדיד, וקיוותה לה' שבזכות הצניעות ירפאנה השי"ת ממצבה הקשה.

יום אחד היא הוצרכה לעבור טיפול קשה, שלא כולם יכולים לעבור אותו בשלום רח"ל, אבל לא היתה ברירה אחרת וכבר הובילוה לטיפול. פתאום באה הרופאה ואמרה שמוכרחים לדחות את הטיפול, כי צריכים לקבל עכשיו אשה אחרת באופן דחוף, וקבעו לה תור לעוד כמה ימים. מאז החלה להרגיש קצת הטבה וכך השתפר המצב יותר ויותר וכאשר הגיע היום שבו נועד לעשות את הטיפול, אמרה הרופאה שצריכים קודם לעשות צילום כדי לבדוק את המצב לאשורו. והנה, לא יאומן, הצילום יצא טוב ולא הוצרכו לעשות את הטיפול הקשה. הרופאים לא יכלו להאמין שבימים מספר המצב כה ישתנה. האשה נשארה עוד כמה ימים בביתה"ח ויצאה ב"ה בריאה וחזקה עם הרדיד.

ס ב"א ס

קבלה על עצמה... והכליות פתאום התחילו לעבוד

סיפור שקרה ממש לאחרונה: נערה בת 14, חולת דיאליזה במצב גרוע מאד, עד שהגיעה למצב של השתלת כליה. משנמצאה התורמת, התכוונו כבר לניתוח, אך לפני הניתוח קיבלה על עצמה האמא של הנערה ללבוש "שאל", והנה בבדיקות שנערכו שוב, התגלה שהכליות החלו לעבוד!!!

ב"ב

הנפטרת אמרה בחלום "בזכות...
יש לי היכל מיוחד בשמים"

אשה מבוגרת, חמישה חדשים לפני פטירתה, לבשה רדיד, והנה היא מופיעה בחלום לנכדתה ואומרת לה: "דעי לך, על אותם חמישה חדשים שלבשתי "שאל", יש לי היכל מיוחד בשמים".

ס ב"ג ר

קבלה על עצמה...
והגידול באוזן נעלם

גב' כ. מבני ברק סבלה מגידול ממאיר באוזן רח"ל, עד שקיבלה על עצמה ללבוש "שאל", והנה הגידול נעלם כלא היה.

ב"ד

קבלה על עצמה... ופריצת הדיסק נעלמה

אשה אחת סבלה לא עלינו משלוש פריצות דיסק, שהסבו לה כמובן סבל רב. היא סבלה מכך חמש שנים... עד שקיבלה על עצמה ללבוש "שאל", והבלתי יאומן קרה, פריצות הדיסק הסתדרו באורח פלא.

ס ב"ה ס

קבלה על עצמה... ומאור העיניים של הבת חזר

נערה אחת עסקה בתפירה, כשלתע נכנס ה"פורם" של התפרים לתוך אחת מעיניה. הרופאים כשראו את מצב העין לפני הניתוח אמרו שנראה להם שהעין איבדה את מקור הראיה רח"ל. האמא של אותה נערה התלבטה קשות אם לקבל על עצמה ללבוש "שאל" או לא, ולבסוף החליטה שכן - למען רפואת בתה. למחרת אחרי הניתוח החלה הנערה להתלונן על כאבים והחליטו לרופף לה את התחבושת. כשהורידו לה את התחבושת קראה הנערה "אני רואה בשתי העיניים!" מאור עיניה חזר ואפילו לא נזקקה למשקפיה.

ב"ר ט

בזכות הצניעות הבת ניצלה בנס

אשה אחת לא חשה בטוב תקופה מסוימת וילדיה היו אצל קרוביה. כאשר הוטב מצבה, עוד לפני שלקחה בחזרה את ילדיה, צריכה היתה להשתתף בברית מילה בבני ברק, בבית החלמה "אם וילד". זה היה זמן קצר לאחר שלבשה את הרדיד, ונלחמו רעיונותיה בקרבה, האם ללכת עם הרדיד או לא, מפני שהיו שם הרבה נשים שאצלם היה זה דבר חדש. לבסוף החליטה שמכיוון שאיננה יוצאת מביתה בלי הרדיד, התגברה והלכה עמו אע"פ שהיה לה קשה מאד.

בדיוק באותו זמן שנסעה לברית מילה, ילדתה בת השנתיים וחצי שהיתה אצל גיסתה באשדוד, טיפסה על סולם גבוה שעמד ליד גדר החצר בקומה גבוהה, הסולם נשאר בחצר עקב תליית שלט ושכחו להכניסו בחזרה. הילדה היתה כבר על המדרגה הגבוהה ביותר וקצת מוטה לצד מטה, גיסתה שהבחינה בזה בפתאומיות נבהלה נוראות והשמיעה קול צעקה, ואז הילדה הסתובבה לצד הבית וממש ניצלה מליפול. הנס קרה ממש באותו זמן שהאמא התגברה ונסעה לברית המילה עם הרדיד.

כשחזרה מהברית, התקשרה אליה גיסתה, ושאלה "איזה דבר גדול עשית היום בשביל הקב"ה שהציל את ילדתך? נס כזה!" ואז היא סיפרה לה על הויכוח הגדול שהיה לה בינה לבין עצמה, האם ללכת עם הרדיד או לא, ולבסוף כן הלכה עמו. ובזכות הצניעות הציל הקב"ה את בתה.

וגיסתה אומרת שהנס היה כ"כ גדול שכל פעם שהיא רק
נזכרת בזה, היא נחרדת עד עומק נפשה. וכמ"ש חז"ל:
"צניעות שהיתה בך היא חסה עליך".

ב"ר

קבלה על עצמה...

והילד שהיה מסובל בייסורים ומחלות הבריא

לאשה אחת היה ילד מסובל במחלות וייסורים האם עשתה למענו כל מה שאפשר. היא גם פנתה לרופאי קופ"ח מה שלא עשתה עד עכשיו - וגם הם לא העלו תרופה למכותיו. האם הלכה לרב הצדיק רבי בנימין רבינוביץ' ואמר לה "קבלי על עצמך "שאל" ומאז אומרת האם ראיתי ניסי ניסים כל הבית התהפך לטובה ומצב הילד השתפר לבלי היכר! הודו לד' כי טוב!

ב"ה 6

בזכות ההתעקשות על הצניעות זכתה למצוא את בני המשפחה שנעלמו בשואה

הגיעה אל הרבנית אשה שספרה, שבילדותה הגיעה לארץ עם קבוצה של ילדים פליטי שואה. הם עלו לארץ ללא משפחות והועברו לכל מיני מוסדות, קיבוצים וכו' אותה העבירו לקיבוץ ושם חילקו לכולם בגדים. לבנות חילקו מכנסיים, והיא בשום אופן לא הסכימה ללבוש מכנסיים, רק נשארה עם החצאית המרופטת איתה הגיעה לארץ. החליטו לוותר לה - יעבור עם הזמן. יום אחד לקחו את קבוצת הילדים לטיול בירושלים, וכאמור היא היתה היחידה בלי מכנסיים. פתאום ניגשה אליה אשה תפסה אותה ואמרה לה: "את רייזלה, את הבת של אחותי". מה קרה? אותה אשה הסתכלה על קבוצת הילדים ומה שמשך את תשומת ליבה היה שילדה אחת מכל הקבוצה לבושה בחצאית היחידה מבין כולם. היא הסתכלה והסתכלה, וראתה את הפנים של אחותה ע"ה. היא לקחה את הילדה אליה, גידלה אותה כחרדית לכל דבר, והיא בעצמה הילדה נישאה והקימה בית חרדי לתפארת. והכל בזכות ההתעקשות שלה על הצניעות, שלא נגררה אחר החברה, התעקשה - וניצלה.

ב"ט ט

זרקה את כל הבגדים הלא צנועים ו"המחלה" נעלמה

סיפרה לרבנית אשה שגילו אצלה את המחלה ל"ע. היא הרגישה מאד לא טוב וידעה גם שמצב המחלה מתפשט עם גרורות, הרופאים אמרו נואש! במצב נפשי מאד קשה הגיעה הביתה ושאלה: "ריבונו של עולם במה אוכל לעשות לך נחת רוח בזמן הקצר שנותר?" היא נזכרה בהרצאה על צניעות ששמעה, וידעה שהבגדים שלה לא עונים על דרישות הצניעות, היא פתחה את הארון והוציאה ערימות של בגדים (בארון נשאר אולי 2 פריטים צנועים) ואמרה: "ריבונו של עולם זה הקרבן שאני מקריבה לך" והשמידה אותם! לאחר זמן בבדיקות שעשו לה לא נשאר זכר למחלה! הרופאים לא האמינו: "לא יכול להיות, זאת לא אותה אשה?" היא נתנה לקב"ה, והקב"ה נתן לה חיים במתנה!

הסרט של החיים שלנו מוקרן על קיר הבית

זה היה במוצש"ק שלפני ר"ה לפני כ-7 שנים. הילדים שלי התאחרו להגיע ואני דואגת, פתחתי ספר תהילים והתפללתי לד'. הדלקתי נר לאליהו הנביא ובכיתי ובכיתי לד': "ריבוננו של עולם למה עושים טוב ומקבלים רע, מה מקור כל הצרות שעוברות עלינו? תעזור לי, תגיד לי מה יש לתקן, הנה אני כאן לידך, אין לי אף אחד - רק אתה! עזור לי!" בכיתי ובכיתי ואמרתי לד' שאני לא זזה מכאן עד שאקבל תשובה.

בינתיים גם הילדים הגיעו וכולם הלכו לישון בדיוק כיביתי את האור, הסתובבתי במיטה לצד השני ולידי אני רואה מישהו עומד. לא נבהלתי הוא נראה צדיק עם הדרת פנים. הוא שאל אותי: מה לך בתי הנני כאן לפניך תאמרי לי את כל השאלות ואעזור לך... שאלתי אותו למה כ"כ הרבה צרות, למה כ"כ הרבה דברים שאנחנו לא מבינים, ואז אמר לי "תראי ביתי, יש לי כאן גלגל, ובגלגל יש את סרט החיים שלך. לכל אחד יש את סרט החיים שלו וכל אחד יורד לעולם עם הסרט שהכינו לו.

פתאום אני רואה למולי על הקיר את עצמי בסרט ראו אותי כשהייתי קטנה, את כל ילדותי את בית הורי וסבתי, האיש אמר, אני עוצר את הסרט, מתמקד בהווה ולא בעבר... שאלתי לגבי שאלה שהציקה לי בחיי היום יום והייתי מאד מוטרדת ממנה. ואז הוא אמר לי כשיש לאדם קטרוגים

בשמים - אז הכל נחסם בפניו, לא "הולך" לו, לא בפרנסה לא בילדים והוא לא רואה ברכה במעשיו. בסרט הוא הראה לי כיצד נעשים הקטרוגים: הוא הראה לי את מעשיי מאז שאני קמה בבוקר וראיתי במו עיני כיצד אני מתנהגת על הכביש כשאני נוסעת לעבודה וגורמת לנהגים להתרגז עלי ולקלל אותי, וכך אני מביאה על עצמי קטרוגים גדולים שמזיקים לי בחיי. קטרוגים באים מעוון לשון הרע, מכל דבר רע שאנחנו עושים, מכעס מחוסר וויתור וכד' בסרט רואים אותי נכנסת לעבודה, ואותו אדם ש"יורד לחיי" בעבודה מבקש ממני משהו, אני משום הכעס שיש לי עליו, לא מסכימה לבוא ולשמוע את אשר בפיו, וכאן עצר האיש את הסרט ואמר "לא כך צריך להתנהג" כשאדם שומע את העלבונות שלו, צריך לדום ולשתוק, ולעשות מה שמבקשים ממנו לא צריך להתווכח - "ביתי, אמר לי תהיי ענווה ואז מלמעלה מוותרים לך". שאלתי למה "צדיק ורע לו".

הוא אמר לי להסתכל ופתאום אני רואה אנשים מהעולם העליון יורדים והם חולפים על פני ומספרים לי כמה שהם סובלים. הפנים שלהם היו מעוותות, הידיים ללא ידיים, רגליים שלא נראות כמו רגליים, אחד אמר שקוראים לו "יוסי" ושהוא היה עיתונאי מושחת לכן הוא נענש. אחת אמרה שקוראים לה "תמי" ושהיא היתה "דוגמנית" לכן היא סובלת כ"כ, המראות היו מזעזעים שלא יכולתי לראותם ובקשתי ממנו שיאמר להם ללכת. אח"כ הוא לקח אותי לטיול ברח' ר' עקיבא בבני ברק. הוא הראה לי את כל הבנות והנשים שהולכות צמוד וקצר ולא צנוע ואמר לי שהן לא יכולות לקבל את אור ד' והן בעונש גדול כאן - והעונש

שם יותר גדול ד' ישמור. הוא מכניס אותי לחדר גדול עם שולחן ארוך כמו מנגל ועל המנגל אני רואה איברים איברים: לשון, יד אוזניים הכל נצרב באש. שאלתי מה זה? אמר לי שבכל אבר שחטאנו אנחנו נענשים. דברנו לשון הרע - הלשון נענשת, שמענו דבורים אסורים - האוזן נענשת, הכל נשרף באש. וכל אחד נענש בהתאם לעבירות שעשה.

הוא עצר את הסרט ודיבר על חוסר הצניעות ואמר שאלו שלא זוכות לקבל את אור ד' בגלל חוסר הצניעות שלהן - צריך לבקש עליהן רחמים, להתפלל עליהן לא להוסיף דברים רעים - כי זה מוסיף קטרוגים, ואז אני שואלת אז איך צריך להתלבש?

הוא מראה לי נשים שמכוסות היטב בבגדים רחבים.

כמו כן דיבר על חשיבות הצדקה שמבטלת גזירות מעל האדם וכמה חשוב לתת את הצדקה במאור פנים ובשמחה. השיחה בינינו נמשכה עוד כשהוא מראה לי כיצד צריכים הדברים להראות ומה צריך לתקן בסוף הוא הראה לי מראה של בית המקדש זוהר בצבעים מרהיבים יורד לאט, לאט מן השמיים ואמר לי שבית המקדש תלוי בנו ובמעשים שלנו ולכן יורד לאט, ואם נשנה את עצמנו ירד יותר ויותר מהר ואמר לי שהמסר שמסר לי מיועד לכולם, לכולם.

יש מה לשנות! השעון המעורר צלצל הסתובבתי לכבות אותו והאיש הפלאי נעלם. כששאלו רב מפורסם על כך, אמר שהמחזה היה כולו אמת וכמו שכתוב בספרים. והאיש הפלאי היה כפי הנראה "אליהו הנביא" זכור לטוב.

ל"א

חוש הריח שאבד... חזר פתאום

פעם שמעתי הרצאה מרבנית חשובה שדברה בחשיבות התנאות האשה בפני בעלה כולל בושם וכו'... באתי לבעלי ושאלתי לדעתו - הוא אמר שבושם דוחה אותו והוא כלל לא מסכים שאשים בושם (כמונן שרק בבית).

אבל אני כאשה כשרה, התעקשתי למען שלום הבית שבעלי יקנה לי בושם שהוא אוהב! באותה תקופה נסע בעלי לחו"ל וביקשתי ממנו שיקנה לי בושם. בעלי התרצה לי. כשחזר מחו"ל לאחר שבועיים סיפר לי דבר פלא שקרה עימו: איך שהוא יורד מהמטוס הוא מרגיש שהוא מאבד את חוש הריח - פשוט מפסיק להריח! גם בהבדלה לא הצליח להריח את הבשמים ולברך עליהם... אני עשיתי חשבון נפש והגעתי למסקנה שמה שקרה לבעלי עם איבוד חוש הריח - קרה בגללי.

חשבתי למכור את הבושם למישהי ובינתיים לא השתמשתי בו. בהמשך הגעתי למסקנה שאני לא מחטיאה מישהי אחרת ולא מוכרת את הבושם (שהיה יקר במחיר)... החלטתי שאני פשוט שוברת אותו וזורקת לפח! וכך עשיתי - שמתי אותו בשקית ניילון ושברתי - ולפח! באותו זמן מתקשר אלי בעלי ומספר לי שתוך כדי הילוכו ברחוב הוא מרגיש שמתחיל שוב להריח! בדיוק בזמן שאני שברתי את הבושם החזיר הקב"ה את חוש הריח לבעלי! (מידה כנגד מידה).

ס' ל"ב ט

ה"חזון איש" אמר:
 ס"מ בשרוול - ק"מ בבנים".

מרצה חשובה מאד מספרת סיפור ששמעה מהמקור:

אשה שהגיעה לחזון איש זצ"ל ומאד בכתה על בתה שסטתה מדרך התורה ויצאה לתרבות רעה. כל בניה צדיקים ורק היא יצאה כך והיא איננה יודעת מה סיבת הדבר לכך. חזון איש שאל כל מיני שאלות והכל היה בסדר, אך אח"כ היא סיפרה שהיתה מרימה קצת את השרוול בעת הדחת הכלים בביתה. חזון איש אמר לה: "דעי לך, ס"מ בשרוול - ק"מ בבנים".

ר"ה

קבלה על עצמה... והאחיין שהיה חולה ב"מחלה" הבריא

בכנס באולם בלומנטל בחודש תמוז תשס"ה, סיפרה אשה, שבן אחותה חלה במחלה ממארת. המשפחה היתה מאד שבורה ולא יכלו לעשות ניתוח כי זה היה מקום מאד מסוכן שא"א לנתח. התקשרה לדודתה, כלה של אדמו"ר חשוב, וקיבלה תשובה שתקבל על עצמה "שאל" - רדיד, ובזכות זה תהיה להם ישועה. היה לה קשה, אך בעלה אמר לה שבביתר, מכירים אחד את השני ויותר קל לו שאשה לובשת "שאל" ולא רואים את בגדיה. אך לה היה קשה. כעבור זמן מה כשראו שהמצב מדרדר היא קיבלה על עצמה ללבוש "שאל", וכל פעם שלבשה אמרה שזה יהיה לרפואתו. ב"ה הוא הבריא והוא מסתובב בינינו.

ל"ד

**הבנות זרקו את כל הבגדים הלא צנועים
והאמא שהיתה גוססת פתאום החלימה**

אשה חרדית מב"ב שהיתה במצב מאד קשה עד שהגיעה למצב של גסיסה, בנותיה התכנסו ואמרו, עד עכשיו בכינו והתפללנו, עכשיו הגיעה שעת מעשה. הן שמו קרטון ואת כל הבגדים שאינם צנועים זרקו לתוכו, השקוף והקצר וכו'. הבת שהיתה בגיל 17 - לא נשארו לה בגדים (זאת משפחה טובה חרדית שהבת לומדת בבית- יעקב), באותו לילה האמא קמה ופתחה את עיניה לראשונה, נס רפואי. ותוך כמה ימים יצאה מביתה בריאה ושלמה.

ל"ה

נכנסו בטעות לכפר ערבי... ונצלו בנס

אשה אחת רואה את שכניה מכינים קידוש, מסדרים ספסלים וכו' היא שואלת: "מה קרה? לכבוד מה?" ואז הם מספרים לה שבנסיעה מסויימת היתה להם טעות נוראה, הם עברו את הקו הירוק ונכנסו ל"עטרות", את פניהם קיבלו המון ערבים שהמטירו עליהם "גשם של יריות". בעלה שמאד פחדן מטבעו, בדרך הטבע, כמעט בטוח היה שיעשה תאונה מרוב פחד. במכונית היה לה "שאל" שהיא לא לבשה אותו בנסיעה. היא החליטה על המקום ללבוש אותו והנה זה פלא, היא הרגישה רוגע נפשי וגם בעלה. בעלה לחץ בחזקה על דוושת הגז למהירות של 200 קמ"ש, והצליחו לברוח משם כל עוד נפשם בם. ולכבוד שב"ק ערכו קידוש להודות לה' על גודל הנס.

ס' ר"ו ט

קבלה על עצמה גרביים עבות יותר וניצלה בנס מתאונת "פגע וברח"

סיפור שסופר בעיתון "המודיע" באריכות ומובא כאן בתמציתיות: אשה מבני ברק חלמה שהנה היא רואה את הרבי מאוז'רוב כשהוא מביט בה בעיניים לא מרוצות ודורש ממנה משהו. היא הבינה שהכוונה לגרביים אותם היא גורבת והבטיחה בחלומה לגרוב גרביים עבות יותר. היא שאלה רבנים אם נדר בחלום נקרא נדר וענו לה שניכר על החלום שזהו חלום אמת לפי כל הסימנים. (כאמור זהו סיפור מקוצר). היא החלה ללבוש גרביים עבות מאד שהסבו לה כמובן קצת חוסר נוחות, ואז היא ראתה ילד מגובס ברגליים ואמרה לבני ביתה: "עדיף גבס כמו שלי מאשר גבס כמו של הילד הזה". לאחר כמה ימים היא ניצלה בנס מתאונת "פגע וברח" שכמעט אוטובוס פגע בה וכפסע היה בינה לבין מוות ר"ל. היא שמעה צווחה של אשה ואז הרגישה זוג ידיים איתנות לופתות אותה ומושכות אותה לאחור. האשה שצווחה אמרה שלא היא החזיקה בה ולא אף אחד אחר.

אותה אשה שניצלה אמרה בהתרגשות "הרבי מאוז'רוב הוא שהציל אותי. "גבס תחת גבס".

ר"ז

**החליטו להוציא חוברת על צניעות
ובאותו יום ראו ישועה**

אשה אחת ציפתה לילדים הרבה שנים, יום אחד חמיה מציע לה: "אולי תתעסקי בזיכוי הרבים?" היא ובעלה החליטו להוציא חוברת על צניעות. באותו בוקר שהם יצאו לחלק את החוברות נודע לה שהיא כבר נושעה.

ס ל"ה ס

זרקה את החולצה הקצרה
ונרפאה מעצירות קשה שסבלה

אשה שסבלה מעצירות קשה, החליטה להוריד ממלתחתה חולצה שהיתה מדי קצרה ולעיתים כשהתכופפה נתגלה הנסתר, והנה בס"ד באה לה הרווחה.

ח ל"ט ט

הוסיפה בצניעות ומצאה עבודה מוצלחת

משפחה שהיו בקשיים כלכליים עקב פיטורין של האשה ממקום עבודתה, יעצה לה הרבנית: אולי תעשי שינוי בבגדיך, תהדרי יותר. כל הרוצה להעשיר יצפין. יצפין עצמו בצניעות אחר צניעות. ולאחר ששינתה, מצאה עבודה מוצלחת!!

ס' מ' ט

קבלה על עצמה גרביים עבות... וכל הפצעים נעלמו

אשה שמתגוררת מחוץ לירושלים לקחה על עצמה ללבוש גרביים עבות בקיץ. מי שראה אותה צחק עליה ובמיוחד שהיו לה הרבה פצעים באזור הרגליים שבמצב כזה (כך טענו חברותיה) הרגליים צריכות אויר ואסור להן להיחנק מתחת לגרב עבה כל כך. אך היא בשלה! בתוך זמן קצר מאוד הפצעים נעלמו!

מ"א

החליטה להסיר את האיפור וזכתה לבן לאחר שנים רבות ללא ילדים

פלונית התקשרה לרבנית בענין מסויים והרבנית אמרה לה: "את יודעת, מי שצובעת את עיניה כתוב בגמרא שלא זוכה לראות את בניין בית המקדש". היא הזדעזעה מאד והחלה להפחית מהאיפור עד שלא שמה כלל וכלל. כל הזמן שאלו אותה למה היא לא מתאפרת בטענה שהיא חיוורת והיא נראית לא טוב. האשה שדבר זה נגע מאד לליבה התפללה לה' בבכי מעומקא דליבא שייתן לה ה' חן בלי האיפור, ובאומץ זרקה את האיפור מביתה. והנה היא חולמת על עצמה, שהנה היא נראית טוב ונאה, היא הרגישה אז חם וראתה בחלומה ילדים עם טלית, היא הבינה שבקרוב היא תזכה בזרע קודש (היא ציפתה לילדים זמן רב). ואכן זכתה האשה שה' נתן לה חן טבעי.

אכן "שקר החן והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל" הצניעות היא החן האמיתי ועל כך היא תתהלל. אחר זמן קצר היא נושעה וילדה בן.

מ"ב

קבלה על עצמה גרביים עבות יותר וזכתה להינשא לתלמיד חכם

אשה שהתגרשה חיכתה וציפתה לישועה למציאת זיווג מתאים לה. הציעו לה הצעות שונות ומשונות ועדיין לא מצאה את אשר חפצה. היא החליטה להתקדם יותר בענין הצניעות אע"פ שהיתה לבושה כבת ישראל כשרה, היא קיבלה על עצמה ללבוש גרביים עבות יותר ממה שהיתה רגילה.

אחרי כמה חדשים הגיעה לה הישועה והיא זכתה להינשא לתלמיד חכם.

ח ב"ה ט

קבלה על עצמה לסגור את הכפתור העליון והבן שהיה חולה ב"מחלה" הבריא לחלוטין

סיפור על אשה שהבן שלה היה לו את המחלה הידועה בגרון, הוא היה צריך לעבור בדיקות קשות שקושרים את החולה ומכניסים אותו למכונות.

טיפול כזה לוקח שעותיים מינימום. באמצע הטיפול, מתוך צערה על בנה שעובר טיפול כל כך קשה וארוך, האמא קיבלה על עצמה לסגור את הכפתור העליון בחולצה. באותו רגע שהיא קיבלה את הקבלה וסגרה בו ברגע את הכפתור, הרופא שיחרר את הבן ואמר לה: "גברת, הביתה, הילד משוחרר והכל בסדר" האמא לא האמינה והלכה לשאול את האחות, היא ענתה: "מי המקצועי את או הוא? אם הוא אמר שהכל בסדר אז הכל בסדר". היא שאלה שוב את הרופא והרופא ענה שהכל בסדר. זה כח של מצוה וכח של קבלה.

ס מ"ד ט

קבלה על עצמה להקפיד יותר בצניעות ומחלת ה"לוקמיה" של האבא נעלמה

בל"ג בעומר בשעה מאוחרת מקבל הרב ... טלפון מבת סמינר ... מבני ברק. הבת פרצה בבכי וכך מספרת את סיפורה. היא סיפרה, שלפני ראש השנה שמעה את השיחה המיוחדת שנמסרה בסמינר על ידו. באותה שיחה הוא דיבר על חשיבות הימים והאחריות המוטלת עלינו לנצלם. היא מספרת על עצמה שהיתה בחורה פתוחה ואופנתית, מדברת עם כולם, צוחקת ללא הרבה מודעות, והיא החליטה שהיא משנה כיוון ומתחילה להתלבש יותר בצניעות ולהקפיד יותר על כללים. ארבע פעמים היא נסוגה מהחלטתה מאחר וקשה היה לה לעמוד מול הצחקוקים של החברות וה"מה יגידו", למרות המעמד החזק שהיה לה בחברה. אך הפעם הזאת החליטה שבעז"ה תעמוד איתנה בהחלטתה ושמה מול עיניה את אביה שחלה בלוקמיה רח"ל וכן את אחותה שזמן רב עומדת בשידוכים ללא הצלחה.

היא החליטה שלא הכבוד בעיני חברותיה יעזור לה ולא המראה האופנתי שלה יעזור לאבא שלה להחלים, רק הקבלה שקבלה על עצמה.

במשך השנה זכתה אחותה, אך עדיין לא היה ברור לה שהקבלה היתה הסיבה להצלחה. עד לאותו יום של ל"ג בעומר בצהריים, שבו היא היתה השליחה מאבא שלה להוציא את הבדיקות השגרתיות מקופת חולים כאן עצרה הבחורה את שטף דיבורה ופרצה בבכי "כאשר הבאתי את

הבדיקות לאחות "כך היא מספרת" היא מספרת "היא הסתכלה עלי ורצה לרופא הרופא הסתגר בחדר כרבע שעה בערך, התקשר לפרופסורים שונים וכאשר יצא מהחדר לא ידעתי מה הוא עומד לבשר לי האם לטוב או למוטב? הוא שאל אותי אם מדובר באותו אדם שביקר כאן לפני חודש וזה שמו. לאחר שעניתי בחיוב אמר לי שאיננו מבין את המתרחש, כדוריות הדם עלו בצורה משמעותית לכיוון חיובי לא כמצופה. תגידי לאבא שהוא בריא ויבוא פעם ברבעון לביקורת, הוא פשוט בריא. הרופא והאחות היו פשוט מרוגשים והמומים, "ניסים כאלו לא קורים בכל יום אין לנו תשובה למהלך שקרה כאן" אך היא ידעה את התשובה. בעיני רוחה עלו כל הניסיונות הקשים שהצליחה בהם.

"אכן בעת צרה לא החברות, הכבוד והיופי עזרו לי! תודה לד' שבחר בי להיות השליחה להציל את אבא, ועכשיו ברור לי שזו הקבלה שהצילה אותו, מאחר ועל ידי התוודע הנס".

וכך נותקה השיחה, לאחר שלא יכלה להמשיך לדבר מרוב התרגשות.

סבי"ה ס

קבלה על עצמה גרביים עבות יותר וכל הפצעים בפנים נעלמו

רבנית מפורסמת, שנה אחרי חתונתה התפתחו לה פצעים שחורים בפניה, היא הלכה לרופאים ולפרופסורים ולא מצאו שום תרופה. כל היום עמדה ליד המראה בוכייה, והבושה שלה לצאת לרחוב היתה גדולה עד כי כך ששמה מטפחת על פניה כשיצאה לרחוב, כדי שלא יראו את הפצעים הנוראיים. באחת הפעמים, בעלה הרב, אמר לה: "אולי תקבלי על עצמך גרביים שחורות עבות, שיהיה לך שחור על הרגליים ולא שחור על פנייך, תלכי כמו אמותינו הקדושות". הם הלכו לשאול את האדמו"ר מביאלה הקודם רבי יחיאל יהושע זצ"ל והוא הסכים לזה, ותוך שבוע כל הפצעים נעלמו.

ח ב"ר ט

הנפטרת אמרה בחלום ששורפים לה את הרגליים כמה שנים בגלל הגרביים

את הסיפור הבא סיפרה גברת פ. מבורו פארק שמכירה את הסיפור אישית. לפי כמה שנים נהרגה נערה בתאונת דרכים קטלנית, בדרכה עם משפחתה לויליאמסבורג. בחודש סיוון תשס"ה הופיעה הנערה בחלום לשתי חברותיה הטובות ביותר וסיפרה להן דבר נורא! היא אמרה שכבר כמה שנים שורפים לה את הרגליים היות והיא לבשה גרביים 40 דנייר והיא עוברת ייסורים גדולים! וכל זאת בגלל שהיו בחורים זרים בבית שהתארחו ואכלו שם. הנערה נתנה להן סימנים מובהקים מהבית כדי לאמת את החלום. אחת מהחברות שחלמו, קמה בבוקר בבהלה ובכתה. אמה הרגיעה אותה ואמרה לה: "חלומות שווא ידברו" ואין צורך להתייחס לחלום זה. אך הבת התעקשה באמרה שהחברה הראתה לה בחלום סימנים. הבת התקשרה לחברתה וסיפרה לה את אשר חלמה, החברה השנייה נבהלה ואמרה: "גם אני חלמתי אותו חלום באותו לילה וגם לי היא נתנה סימנים כדי שנדע שזה חלום אמת". הן הלכו לרב, והרב אמר להן לפרסם את החלום, בלי שם, מפני כבוד המשפחה. הבנות סיפרו את הסיפור במחנה שבת לפני כל הבנות המדריכות והמורות, הן סירבו לגלות במי המדובר למרות כל ההפצרות. עד שקמה אחת הבנות ואמרה שלפי הסימנים היא מזהה שזאת אחותה, כי לפי הסימנים זה תואם לבית שלהם. הבנות אישרו זאת וכולן התרגשו ובכו, הן קיבלו על עצמן קבלות

בגרביים בחולצות ובחצאיות כבנות ישראל כשרות. וראו
כולם שיש דין ויש דיין.

בְּמִי"ז

קבלה על עצמה... והבעל שהיה במצב אנוש נרפא

אשה שבעלה נדקר ע"י מחבלים ומצבו היה קשה מאד עד
אנוש מפני שהדקירה הגיעה עד לכבד, אותה אשה קיבלה
על עצמה לגלח את שערות ראשה ובעלה נרפא.

מ"ה

בזכות הצניעות של היולדת התינוק שנולד בלי הכרה התחיל לנשום

אשה אחת היתה בלידה של הבן הבכור שלה, התינוק נולד אך הוא היה בלי הכרה. מייד קראו לצוות הרופאים, הסבתא של הרך הנולד ראתה את התינוק שלא נשם אחרי הלידה מיהרה ללכת לאחת הפינות, וביקשה מד' בדמעות שליש שיעזור, ובזכות הצניעות של היולדת ייתן לבן חיים ושלא יהיה חילול ד' מצד המשפחה שלא שומרת תורה ומצוות. כך התפללה 3 דקות וחזרה לראות מה קורה, היא חזרה ונדהמה לראות שהילד היה עם רוח חיים ונשם כרגיל.

מ"ט ט

הנפטר שנמצא בגיהנום אמר בחלום לבנות שלו "אני רוצה אוכל, האוכל שלי זה הצניעות שלכן"

סיפור אמיתי שארע בליל שב"ק פ' נשא בשנת תשס"ד. "היה זה בליל שבת" מספרת מ. "הקצתי בבעתה מחלום נורא ומבהיל שנגלה לעיני. אני רואה את דודי ר' ישעיהו ז"ל, יושב בפינה מוארת, פניו טובות והוא נראה שמח. ניגשתי אליו ושאלתי לשלומו, תוך כדי דיבור שאלתי 'איפה אבא שלי?' (שנפטר לפני כ-7 שנים ממחלה) הוא הצביע לעבר כוך אפל ושחור. נדהמתי. הסתכלתי וניסיתי לזהות את הפנים הרעות והמיסרות שנגלו מולי. "אבא" צעקתי בבהלה "מה זה? למה אתה נראה כך? איפה אתה?" בעיניים עצובות הוא הביט בי ואמר "אני בגיהנום, אני רוצה לאכול, רעדתי כולי ואמרתי "למה אתה צריך אוכל" בעוה"ב הרי לא אוכלים?" אוכל זה צניעות בתי! בעוה"ב, הצניעות שלכן זה האוכל שלנו". התעוררתי והתחלתי לבכות, עברה עלי שבת מבולבלת, ישבתי וקראתי תהילים ולא נרגעתי. במוצאי שבת מייד צלצל הטלפון, על הקו אני שומעת את קולה החנוק של אחותי בוכה ומספרת לי את החלום שחלמה, אותו חלום בדיוק נמרץ! קשה לתאר את סערת הרוחות שאחזה בנו. 6 שיחות טלפון באותו לילה גילו ש-6 אחיות חלמו אותו חלום באותו לילה. ויהי לפלא.

ביום ראשון ניגשנו אל הגה"צ ר' חיים קנייבסקי שליט"א והוא אמר "משפט רשעים בגיהנום שנים עשר חודש, ב"ה

אבא שלכן כבר הגיע לשלב האחרון בזיכוך של הנשמה ועכשיו הגיע לגיהנום! ואתן חייבות להתחזק בצניעות לעילוי נשמתו". מיד קיבלנו על עצמינו התחזקות כללית בתפילות ובעיקר בצניעות. זרקנו בגדים שאינם בדיוק צפ"י כל גדרי הצניעות, את הפאות הפסקנו לחבוש ועברנו לכיסוי ראש אמיתי כפי דעת כל הפוסקים.

יהי רצון שזכויות אלו יעמדו בשמים לאבא היקר לנו כל כך.

ס' ב' ט

בזכות שמנעה שלא יכשלו אחרים זכתה שבניה יסתכלו רק בקדושה

עברנו לפני מספר שנים לדירה בשכירות בשכונה חרדית בארץ. הבניין היה מול המתנ"ס השכונתי. בערב שלמחרת העברת הדירה הבחנתי שמחדר הילדים נצפה חדר ההתעמלות של המתנ"ס ובו התקיים שיעור התעמלות לנשים, הזדעזעתי מאד כי לאולם לא היו וילונות. אמרתי לעצמי אסור לעבור על כך בשתיקה כאשר כל שכן יכול בקלות לעמוד ולהסתכל בנשים המתעמלות מחלון ביתו. עוד למחרת בבוקר ניגשתי למתנ"ס וביקשתי לדבר עם האחראית על אולם ההתעמלות אך היא לא היתה. פניתי למזכירה ואמרתי לה שלא יתכן שבשכונה חרדית יצפו שכנים בדבר מתועב שכזה. והצעתי לה לשים וילונות. המזכירה אמרה שהאחראית על האולם נמצאת כרגע בחו"ל והיא תחזור רק בעוד חודש, אמרתי לה לא יתכן להחטיא את השכנים (למרות שמעולם לא היו שם וילונות) עוד באותו יום קניתי וילונות כדרוש מכספי, מכסף שחסכתי הרבה זמן, וויתרתי עליו רק בכדי שלא יכשלו השכנים. לא עברה שנה וזכינו לגור בדירה משלנו שמכל חלון נצפה נוף מדהים, ומחלון חדר הילדים נצפה בית מדרש גדול שבו רואים תלמידי חכמים לומדים תורה. בזכות שמנעתי מאחרים להיכשל בהסתכלות אסורה הקב"ה החזיר לילדים שלי שיסתכלו רק בדבר קדושה. תודה לד'!

ס' נ"א ס

קבלה על עצמה והבן זכה תוך שבועיים לשידוך מצויין

אשה אחת נכנסה אל האדמו"ר מראחמאסטריבקה זצוק"ל והזכירה את בנה שכבר הגיע לפרקו וכו' שימצא שידוך.

נענה האדמו"ר, שתקבל עליה התעלות בצניעות.

היא הרהרה שכולה בצניעות יתירה ואין לה מה להוסיף רק "שאל", שאלה את הרבי אין לי מה להוסיף בצניעות, האם כוונתו ל"שאל".

ענה האדמו"ר: "כן".

כמובן שתיכף קנתה ולבשה "שאל".

בתוך שבועיים השתדך בנה בשידוך מצויין למזל טוב.

ס' נ"ב ס

בזכות קבלה שקבלה בצניעות, היולדת שהיתה ללא הכרה התעוררה באותו היום

בשכונתנו אירע מקרה טרגי: אשה שילדה תאומים איבדה את ההכרה. עשו עליה הרבה תפילות ועדיין לא נושעה. למחרת בבוקר חשבה שכנתה במה אפשר לעזור לאותה מחוסרת הכרה, היא חשבה בכיוון הצניעות בדווקא, היא התקשרה לאחת, בידיעה שיש לה בעיה בנושא זה והתחננה לפניו בכל לשון של בקשה שתעשה משהו לזכות אשה אם לתאומים שרוצה לחיות ובידה המפתח לכך. היא הפצירה: "קבלי על עצמך קבלה בצניעות, אינך צריכה אפילו לומר לי מה, ובזכות זה נראה ישועות". באותו צהרי היום פתחה האשה את עיניה! כאן נוכחנו לראות כמה קבלה בצניעות משפיעה ופועלת ישועות.

ב"ה ח

קבלה על עצמה להתחזק בצניעות וזכתה ללידה רגילה ללא ניתוח

אשה שהורידה את פאתה החליטה ללמוד מהספר "כתר הצניעות" (של הרב דניאל פריש) בכל יום כדי להתחזק בנושא הצניעות. אשה זו ילדה שתי לידות אחרונות בניתוח, ועכשיו היא עמדה ללדת את הילד הבא והרופאים היו אמורים כמובן לנתח אותה. לילה אחד היא חולמת שהיא רואה יהודי עם הדרת פנים, אותו רב הזדהה שהוא הרב הרה"צ דניאל פריש זצ"ל (בעל הספר על הצניעות הנ"ל), הוא שאל אותה מה את רוצה, לאיזו טובה את זקוקה, היא ספרה לרב ששתי הלידות האחרונות ילדה בניתוח וכעת היא רוצה ללדת לידה רגילה. הוא אמר לה שקשה לפעול בשבילה, אך היא התחננה בבקשתה, ואז הצדיק הבטיח לה שתהיה לה לידה רגילה. כשהיא הגיעה לבית החולים רצו כמובן לנתח את עד שהתכוננו - הילד כבר נולד וכבר היה בידי האם המאושרת.

ס ב"ד ס

קבלה על עצמה להרחיב את החצאית והתינוק שהיה בסכנה עם דלקת ריאות חזקה, הבריא

תינוק בן שלושה חודשים הגיע למצב של סכנה: הריאות שלו היו סתומות עם דלקת חזקה שהיתה שם והוא בקושי יכל לנשום. לקחו את התינוק לרופא והוא קיבל אנילציה, כדורים, תרופות ועוד... וברגע שכבר לא היה מה לעשות הופנו לבית החולים. עבר עליהם לילה קשה, הילד לא אכל ולא שתה, בקושי יכל לנשום, נתנו לו אנטיביוטיקה דרך הווריד. באותו לילה חשבו שהתינוק ח"ו נפטר בידי אימו, האימא של הילד התחילה לבכות והתפללה, ובאמצע התפילה שאלה את ד' "מה אני יכולה לעשות שהילד שלי יבריא?" וביקשה שד' יאיר את עיניה. והנה פתאום היא הרגישה שכדאי לה להתחזק דווקא בנושא הצניעות. היא היתה הולכת עם חצאית בגזרה ישרה וצרה והחליטה לקבל על עצמה להרחיב את חצאיותיה. אחרי שלושה ימים הילד יצא מכלל סכנה, התחיל לנשום כראוי לאכול ולשתות.

ס' נ"ה ס

קבלה על עצמה לזרוק את הטריקו והאב ניצל מטביעה

במשפחה מסוימת נסעו האב והילדים לחוף הים באשדוד, לפתע נקלעו למערבולת בים, והילד והאב היו בסכנת חיים. המציל משך את שני הילדים מהים וכשרצה להוציא את האב - לא הצליח. הודיעו לבני הבית מה קורה ואחת מבנות הבית קיבלה על עצמה להתחזק בצניעות - לזרוק את הטריקו והלייקרה באותו רגע. באותו זמן, ממש בניסים, המציל הצליח להוציא את האב לאחר שכמעט נואש מכך.

ס ב"ו ט

קבלה על עצמה ללבוש ז'קט וניצלה ממות

בחורה שעבדה בבנק, היתה באה לעבודה בבנק ללא שרוולים.

אחד הפקידים פעם העיר את תשומת ליבה לכך, שהבנק מפרסם כל הזמן פרסומות כדי למשוך קליינטים לבנק, אולם כאשר באים לקוחות דתיים והם רואים אותה ללא שרוולים זה דוחה אותם. והם מחפשים להם בנק אחר וחבל. "אני מציע לך", כך אמר, "ללבוש בגד עם שרוולים".

רותי זו התרגזה ותקפה אותו בשצף קצף, "מה פתאום שאתה מתערב, זכותי ללבוש מה שאני רוצה, כאן זו מדינה דמוקרטית כל אחד עושה מה שהוא רוצה, אתה תפסיק להתערב..."

הבחור קיבל את הנזיפה והלך.

אך לאחר מכן חשבה לעצמה על כך והגיעה להחלטה שבאמת כדאי שיבואו הרבה קליינטים כי אז כל עובד עולה בדרגה, ואילו ללבוש ז'קט מעל הבגדים שלה זה לא כל כך נורא, לכן עשתה מעשה וקנתה לעצמה כמה ז'קטים ובהם הופיעה יום יום לעבודה.

אחר שלושה חדשים התקיימה חתונה של חברתה שהיתה עובדת איתה יחד. היא היתה שם, רקדה עם הכלה במרכז המעגל והיה לה חם. חם מאד. ממש הזיעה, לכן רצתה להוריד את הז'קט ולרקוד בלי, אולם משהו פנימי לא נתן

לה, היא חשבה שכבר שלושה חדשים היא הולכת בז'קט וזה נוח לה וטוב ומה פתאום שתוריד כעת, לכן לא הורידה, אולם היה לה ממש חם. וכולן סביב רוקדות בלי שרוולים אולי כן תוריד? אבל בכל אופן חבל? כך הסתובבה ורקדה ולא יכלה להחליט מה לעשות. פתאום ראתה מזוית עינה שיש מרפסת, חשבה לעצמה אצא למרפסת אשאף אוויר ואתאוורר קצת כך לא יהיה לי חם. עזבה את המעגל ויצאה לכיוון המרפסת, אך הגיעה לפתח המרפסת, נשמע רעש נוראי, בום!!! חושך. צעקות של אנשים פגועים קשה, מבוהלים נוראות. היה זה אולם החתונות "וורסאי" שקרס באמצע החתונה.

היא ניצבה שם על מפתן המרפסת בריאה ושלימה כשהיא רועדת כולה. "ה' אלוקים, הצלת אותי!" בזכות השרוולים, בזכות הצניעות, זהו זה, אני תמיד אשאר צנועה, גם אלבש חצאיות וגרביים אהיה דתיה לגמרי!" כך הבטיחה, וכך קיימה, וכך גם סיפרה בשידורי התקשורת אשר ראיינו אותה. למחרת היא השאירה בדלפק לפקיד פתק "הצלת את חיי".

"לא הצלתי אף אחד". ענה הבחור בתום לב, "כן. אני לא יודעת מה היה קורה לו לא הייתי לובשת ז'קט וזה בגללך. איפה הייתי עכשיו נמצאת?" ושוב נשאה תפילת הודיה...

ב"ז

מכתבה של רויטל - מכתב מרגש ביותר

אחיותי היקרות

אני כותבת אליכן ברגעי האחרונים, בשארית הכוחות שנותרו בי, אני כותבת בדמעות ובדם ליבי השבור והמיוסר. כן, אני, רויטל אברהם בת 19 עומדת לפני הסוף, צעירה אבל השערים בפניי נסגרים. אני מרגישה כמו פרח יפה שסוגר את עליו. גם אני כמותכן חלמתי רבות על הילדים שייוולדו לי, הבעל שאחיה איתו, המקצוע שאעסוק ועוד אבל אלוקים גזר אחרת, והיום אני יודעת שאם הייתי חיה את חיי אחרת זה לא היה קורה. נולדתי למשפחה דתית במרכז הארץ... מיום שעמדתי על דעתי ידעתי שאני ילדה יפה. מאז שהייתי ילדה בגן הייתי מאוד מושכת תשומת לב בתווי פני המיוחדים, גדלתי בידיעה שנתברכתי ביופי נדיר, ואני לא מגזימה, מנת היופי שקיבלתי היא משהו יוצא דופן במיוחד. הוריי החכמים ניסו תמיד לגמד בעיני את עצם היותי יפה והשתדלו להמשיך בסדר חיים תקינים ובלי התייחסות מיוחדת, אבל אני שהייתי ילדה חכמה מאוד גדלתי וטיפחתי את היופי הזה יותר ויותר, העידוד מצד החברה גרם לי להבין שביופי אפשר לקנות - חברות, מעמד וכבוד. עשיתי את זה בכל דרך.

למדתי להבין שיופי כמו שלי צריך לנצל. דאגתי להיראות טוב, יותר מידי טוב. אהבתי ללבוש בגדים צרים ובולטים. שערי הארוך, המיוחד היה תמיד גורם להתפלאות רבה וכך

כל פרט במראי החיצוני נמדד בתשומת לב רבה, איך אפשר לבלוט יותר, להיראות יותר. במיוחד אהבתי לצאת בחצאיות צרות וקצרות.

נהניתי להראות ולמשוך תשומת לב. בעוונותיי זה עשה לי טוב! כשמורותיי לתיכון קלטו את המצב וניסו לשנות היה כבר מאוחר, נמשכתי בחבלי קסם למעגל הזה שנקרא - להראות, להתבלט. זכרונני מילותיה של מורתי - "רויטל, קיבלת מתנה נדירה, יופי מיוחד, זה הניסיון שלך. שמרי עליו מכל משמר יבוא יום וכל היופי הזה יינתן לאדם המתאים". הייתי מראה שהדברים חודרים לליבי אבל בעצם הם כלל לא נכנסו דרך אוזניי. הייתי שיכורה מרדיפה אחרי עוד בגד בולט, ועוד מראה שחצן שיסובב את כולם. היום אני יודעת בוודאות שהכשלתי מאות ואולי אלפי אנשים בלבוש שלי. עשיתי זאת בהנאה אמיתית. האיתות הראשון היה בערב אחד. עמדתי במטבח וטיגנתי חביתה, שערי הארוך היה אסוף וקצוותיו נגעו באש שמתחת למחבת. פתאום בתוך שניות הפך שערי ללהבה של אש גדולה ואדמונית. שערי היפה נשרף, אבל אני ניצלתי. זכרונני איך שכבתי בבית החולים בוכה בהיסטריה מרוב צער על שערי השרוף ואבי יושב לצידי מנחם ומרגיע - "רויטל, ה' עשה לנו נס יכולת כולך להישרף. אנא, תביני זה לטובתך, תשתני והכול מאחורינו". אבל אני לא שמעתי, הייתי אז בת 16 ותוך שנתיים גדל שערי והתייפה והמעשה, האיתות נשכח מליבי לגמרי. תמיד הייתי אהובה בכיתה אף פעם לא סבלתי מבדידות או כאב.

כל מה שביקשתי ניתן לי מיד, כך עברתי את חיי. בגיל 16 מטבע הדברים גדלתי והתייפיתי, לא יכולתי שלא להתאפר זה כבר הפך להיות חלק ממני באותה התקופה הסתבכתי קצת יותר לעומק, אני לא יכולה לפרט על זה, קשה לי מאוד אבל תבינו.

שכחתי לספר, היתה לי סבתא צדיקה שהייתי קשורה אליה מעוד, היא מאוד כאבה את המצב הרוחני שלי והייתה מנסה בכל דרך לחזק אותי, היא היתה נותנת לי כסף לקנות בגדים יותר צנועים אבל גם זה לא עזר. תקופה קצרה אח"כ כשהייתי בת 16 וחצי היא נפטרה.

בכיתי עליה נורא. היא היתה חלק מהעולם שלי ולא הבנתי איך העולם יכול להמשיך להתקיים בלעדיה. לאחר תקופה התאוששתי. אני חייבת לציין שהמוות שלה גרם לי להתחזקות קלה אבל תוך כמה חודשים חזרתי למעשיי ואף הגברתי אותם. ככל שהגיל התבגר כך נעשיתי יותר שחצנית ובולטת. ובסוף הגיעה ההתראה השנייה. באחד הלילות חלמתי על סבתא שלי. היא יושבה על אבן ובכתה. עמדתי לידה ושאלתי אותה - "סבתא, למה את בוכה?!" היא הצביעה על ראשה ולא אמרה מילה. התעוררתי מזועזעת, ניסיתי להירגע והצלחתי. מעשה זה פרח מזיכרוני עד מהרה וכך גם האיתות השני עבר בלי התייחסות. ואז זה הגיע. אמנם בהדרגה אבל בעקביות. בהתחלה אלו היו כאבי ראש סטנדרטיים. אמא שלי אמרה שאני עייפה ולומדת קשה ושקח לי מנוחה, אבל הלב שלי הרגיש אחרת. כעבור חודש לא יכולתי לעמוד מרוב כאבי ראש, היה ניראה לי שמשוהו שם עומד להתפוצץ לרסיסים. הדרך למרפאה היתה

מלאת חששות וכך גם הציפייה לתוצאות של הבדיקות המקיפות. כשישבנו אמא ואני בחדרו של הרופא, הפנים שלו אמרו הכול... "כזו בחורה יפה וכ"כ חולה" - פרצתי בבכי וביקשתי הסברים. גם אמא בכתה. היינו חסרות אונים המציאות עלתה על כל דמיון. אני נושאת גידול ממאיר בראש, המוות הוא ענין של זמן. אני לא זוכרת איך הגענו הביתה באותו יום, אני זוכרת רק הרבה דמעות, כאב וחוסר אונים מוחלט. לפתע נזכרתי בחלום, בסבתא הבוכה ומצביעה על ראשה. אך, אולי אם הייתי מתייחסת לאיתותים הכול היה ניראה היום אחרת. אבל אני נמשכתי במעשיי בלי שום התייחסות. ביום המחרת הלכנו לבית החולים, בחלומות השחורים ביותר לא האמנתי שהטיפולים האלו כ"כ כואבים זה פשוט מוות. הרגשתי ששורפים לי את העצמות את הדם את כל מה שיש לי מבפנים. אלוקים הטוב... אתה טוב ואני לא שמעתי לך, אבא איך התעלמתי ממך ואתה ברחמיך הרבים שלחת לי שליחים ואיתותים ולא השכלתי להבין?! ההמשך עצוב וכואב נורא, קשה לי לכתוב אותו. שערי היפה, המדהים נשר. תוך מס' חודשים אני נותרתי קירחת, חיוורת וחלשה. כל רופא שטיפל בי ציין באוזניי שיש לי יופי נדיר וזה צבט לי את הלב, ה' נתן לי פיקדון יקר, יופי מיוחד, ואני השתמשתי בו הפוך, במקום לשמור עליו הפקרתי אותו. אלוקים! אני היום בת 19 מיוסרת מהחיים, מלאה כאבים ימיי ספורים המחלה גוברת עליי אני רואה את המוות קרוב, אני רוצה שכל מה שהתייסרתי יהיה כפרה על העוונות שלי.

אתן, אחיות שלי אנא מכן הלב שלי שבור וקרוע תשמעו לדברי האחרונים שמרו על צניעותכן מכל משמר, מה

יישאר לנו אח"כ, מה, יש דין ויש דייך הוא רואה הכול ויודע הכול. והכול יבוא במשפט. אנא מכן, אחיותיי היקרות, תתחזקנה בצניעות בכל ניסיונות וזה שווה, אל תחכו לאיתותים. אנא מכן, בשבילי, הכרית ספוגה בדמעותיי אני כותבת בשארית הכוח שיש בי. אלוקים, אני מבקשת, תאמרנה שההתחזקות הזאת תהיה לרפואתי אני מתחננת, אני רוצה לחיות.

תודה

רויטל אברהם

רויטל נפטרה כמה זמן אחרי שכתבה את המכתב והצוואה שהשאירה היתה לפרסם את המכתב שלה ברבים. יהי זכרה ברוך.

ס ב"ה ט

מה יותר איום, להישרף כאן בעולם הזה ולכפר על הכול
או חס ושלום להישרף לנצח בעולם

חנה ואני היינו ידידות ותיקות. עוד לפני שנישאה היה בינינו קשר הדוק, עקב היותי בת מורתה. לאחר שנישאה עברה חנה לגור באזור מרוחק אבל הקשר בינינו לא נותק. בכל פעם שהיתה מזדמנת לעיר הגדולה אם לסידורים, אם לקניות היינו נפגשות לשיחת רעים ומתעניינות זו בשלומה של זו באופן אמיתי וכן. אולי ידידות זו נתנה לי את הכוח להעיר לה מבלי לפגוע. באחת מפגישותינו הלבביות שמתילב שמשוהו השתנה בחנה, היא לא היתה אותה בחורה צנועה וחסודה שהכרתי. הופעתה החיצונית צרמה לי. במקום שמלת הפליסה המכובדת והאצילית עטפה אותה חציאת בעלת גזרה ישרה המתהדקת לגוף בכל פסיעה. את חולצת הצווארון הצנועה והסולידיית החליפה בחולצת טריקו צמודה באופן נורא, במקום המסגרת החיצונית החיננתי שהיתה לפני החתונה - שתי צמות עדינות, ניצבה פאה מסודרת ומעוצבת בהתאם לאופנה. ולאופנה, כידוע יש כללים אחרים לחן וליופי. היה לי קשה, כאב לי לראות אותה כך נסחפת בלי דעת, אחר המושך והמוביל. והרי אני מכירה אותה מאז ומתמיד כבת ישראל צנועה מאד בפנימיותה. הכאב פרץ החוצה, אזרתי עוז והתחלתי לשוחח עמה על לבושה, לשוחח, לא לצעוק, לא להעיר בצורה פוגעת, אלא שאני רוצה בפשטות ליידע אותה לגרום לה להבין בצורה הברורה ביותר שכך אי אפשר. אמרתי לה שלא די במה שהמרפק

והברך מכוסים, אלא עיקר חובת הצניעות דורשת הסתרת צורת הגוף. חנה הקשיבה בנימוס אבל היא דחתה את דברי "מה יש? גם יתר הנשים במקום שאני גרה לבושות כך אני בטוחה שהדבר מותר. עובדה היא שבעליהן שהם אברכים יקרים השוקדים על לימוד התורה ומדקדקים בכל הלכה, אינם מעירים להן" היא דיברה בלהט לא נתנה לי להפסיק אותה במיוחד שמדריכת הכלות שלה אשת תלמיד חכם מופלג אמרה באחד השיעורים 'דעי לך חנה שבגדים רחבים וחצאיות קפלים מתאימות לילדות קטנות אבל אשה נשואה צריכה להראות את עצמה יותר, ומצווה גדולה תהיה לך אם תתכבדי בבגדים מדויקים לפי שדבר זה יש בו משום מצווה בפרט בשנה הראשונה לנישואין" היה זה מעין קלף ניצחון אפילו מדריכת הכלות אמרה... אבל משחק בקלפים הוא דבר שמתמוטט מהר ואני מדברת בשם תורת הנצח. דבריה שנאמרו בתמימות גרמו לי לתחושה של רחמים וכעס גם יחד. וכך מצאתי את עצמי מרימה את שתי ידי סופקת אותם באנחת שבר כשלון הדיבור היוצא מפי ומתקרב יותר לצעקה "לא יתכן, לא יתכן, כיצד תשיג בת ישראל שלום בית על ידי בגדים צרים המכשילים את הרבים? הרי חן האשה על בעלה היא מתנת אלוקים, וכי יעניק הבורא מתנה זו לאשה הלבושה בניגוד להלכה? בניגוד לדעת תורה?" חנה הסמיקה והשיבה בשפה רפה "איני בטוחה שמלבושי הם בניגוד להלכה אפילו ראש הכולל של בעלי לא העיר לו על כך כשהתארחנו אצלם כזוג צעיר בכמה סעודות שבת. הוספנו לשוחח כתמיד, השיחה התגלגלה גם לנושאים אחרים, נפרדנו בחיוך לבבי בתקווה להיפגש שוב בקרוב. ואני תהיתי האם ישפיעו הדברים על חנה היקרה לי. אולי... הלוואי...

כעבור זמן מה קיבלתי תשובה, תשובה מחרידה ונוראה, ומעשה שהיה כך היה. באותו זמן כשבועיים לאחר ששוחחנו היתה חנה לבדה בביתה מכינה בחריצות האופיינית לה ארוחת צהריים, בשמחה יצירתית מתוך זמר על השפתיים שמה את הסיר על הגז, ולפתע התלקחה שלהבת אש גדולה מהכיריים ונתפסה בחנה עצמה. תוך שניות ספורות נכוותה חנה מכף רגל ועד ראש, רק כעבור דקות רבות הבחינו השכנים מהבניין הסמוך בעמוד אש ועשן המיתמר ממטבחיה של חנה, האש שרפה באכזריות את כל בגדיה, חרכה את עורה והגיע עד לעצמותיה, עבר זמן רב עד שפרצו את הדלת וכיבו את גופה הבוזר. אי אפשר לתאר את המחזה, לומר שהוא היה מזעזע היה זה ממעט מעוצמת הזוועה שהתחוללה שם. צעקות הכאב של חנה נדמו עם התעלפותה מעוצמת הכאב, כך מחוסרת הכרה הועברה לבית החולים למחלקת טיפול נמרץ. חנה שכבה שם במשך חודשים רבים, הזמר נדם השמחה שבתה, הרופאים הוותיקים היו רועדים לגעת ולטפל, בוצעו עשרות ניתוחים, במשך כל החודשים היתה חנה מפרפרת בין חיים ומוות...

ברגע שנודעה לי השמועה המרה, סגולות ותפילות, בקשות ותחינות בכל מקום אפשרי הזכרתי אותה לרפואה בתפילותיי שפכתי עבורה דמעות כמים כך עברה שנה עברו חודשים נוספים, ושמעתי שמצבה של חנה השתפר מעט, הרמתי אליה טלפון, קולה של חנה נשמע מקוטע, היא סיפרה שבעז"ה היא יצאה מכלל סכנה אך עדיין היא צריכה לנסוע מדי יום ביומו לטיפולים בבית החולים, כל עור בשרה אדום, מקומט ומנופח והיא נראית מפחידה. ימים מספר לאחר השיחה הראשונה שלי עם חנה מאז

הכוויה, צלצל הטלפון בביתי, ניגשתי להרים את השפורפרת, על הקו היתה חנה, בקולה נשמעה התרגשות, קצת היסוס וסערת נפש גדולה מאד. היא היתה עסוקה בחשבון נפש נוקב, על מה ולמה באה לה הרעה הזאת. חנה ביקשה ממני לפרסם את סיפורה, בלי שמות כמובן, ולספר לכל אחת את אשר ארע לה. היא שבה והדגישה בלהט את הפיסקה האחרונה ואולי הראשונה שבסיפור, שכל זה בא עליה מפני שלבשה בגדים צרים וצמודים, "בטוחה אני" אמרה חנה "שאלוקים שילם לי מידה כנגד מידה תחת אשר הבערתי אש של יצר הרע באחרים - בערה בי האש, אש שהיא אחת מששים של גהינום, תחת הבגדים הצמודים עלי ללבוש היום חליפת לחץ צמודה לגוף במשך שעות רבות ולהתייסר מאד בלבישתה תחת הטענות האוויליות שבגדים רחבים מתאימים רק לילדות ולא לי. היום אני מכוסה בבגדים רחבים ביותר כדי להסתיר את פגמי גופי המעוות והחרוך".

חנה ניסחה בפני את פרטי מוסר ההשכל אחד לאחד ופתאום חשבת לי לעצמי שחנה כבר עלתה לדרגה גבוהה יותר ממני, ועלי האישיות המעירה והמבקרת את חנה - לשים לב גם לעצמי, מה אני צריכה ללמוד מהמעשה הנורא הזה. "אני מבקשת ממך" אמרה חנה "שתספרי מה שקרה לי כדי שההתעוררות שתבוא בעקבות כך תהיה לי לזכות להחלמה מהירה וקלה" לא יכולתי להשיב לחנה מילה. המילים נתקעו בגרוני, שוב עמדה מול עיני צניעותה הפנימית של חנה במלוא יופיה, כאבתי את עידודן, את דחיפתן לבאר שחת של מורותיה, של חברותיה, אותן שקלקלו את הצניעות היפה כל כך, צניעות הזו הנובעת ממעמקי נפשה, חשבון

נפש נוקב כזה. אמרתי שלום והורדתי את השפופרת. חשבתי, מה יותר איום, להישרף כאן בעולם הזה ולכפר על הכול או חס ושלום להישרף לנצח בעולם הבא. זכות מיוחדת היתה לחנה לכפר על הכול ולהיעצר מהידרדרות מבעוד מועד.

חנה פונה אל בית ישראל, אל נשים, אל אחיותינו היקרות "אנא הקשבנה לזעקה עכשיו, אין זו חכמה להתעורר אחרי שמקבלים את המכה. עלינו לדעת מה ה' רוצה מאתנו וחשוב לגלות זאת עוד כשהכל הולך למישרין. הרמנה בנות ישראל היקרות את נזר הצניעות שנפל ארצה. הוא שיביא לכן את היופי והאושר האמיתיים".

ב' ט"ו

הנפטרת באה בחלום כשכל הצוואר שלה מלא דם בגלל הכפתור העליון שהיה פתוח

ב.ז. אשה שהייתי איתה בקשר נפטרה. כשנה לאחר פטירתה ראיתי אותה בחלום. היא עמדה עם שמלה, ואזור הצוואר בצבע דם, רציתי לראות מה זה, הזזתי את הצווארון שלה לראות מאיפה יוצא הדם וראיתי מחזה מפחיד. ראיתי חתכים על הצוואר שנחתכו בסכין ויוצא מהם דם. נבהלתי מאוד ושאלתי: "מי עשה לך את זה?!" היא כיסתה את פניה בידיה ואמרה באנחה: "אל תזכירי לי את זה, אני לא יכולה יותר!" אחר כך ראיתי הרים גבוהים והיא הלכה לכיוונם, שמעתי אותה צועקת מאחורי ההרים וניסיתי להקיף אותם כדי לראות, ואז היא הפסיקה לצעוק. ראיתי אותה הולכת לסמטה צרה נפנפה לי לשלום ונעלמה. עד כאן החלום. אותה אשה היתה צדקת בחייה היא התפללה שלש תפילות ביום, אמרה את כל התהילים יום יום (היא היתה מבוגרת וחיתנה את כל הילדים שלה) הקפידה על קלה כבחמורה, עשתה מעשי חסד, רק שהיה קשה לה לסגור את הכפתור העליון כי היא הרגישה שזה חונק אותה. לאחר החלום התקשרתי לרב הוא אמר שיש קשר בין הדברים ויש לפרסם את החלום לעילוי נשמתה.

נחש כרוך על צווארה של הנפטרת בגלל חולצה עם כפתור פתוח

בלוויה של אשה חרדית לאחר הקבורה שם לב אחד מה"חברה קדישא" שארנקו ובו הרבה כסף, לא נמצא. לאחר התייעצות הלכתית פסקו לו הרבנים שאפשר לפתוח את הקבר כדי להוציא את הארנק. זמן קצר לאחר ההלוויה פתחו את הקבר ולתדהמת כל הנוכחים ראו נחש ענק כרוך סביב לצווארה של הנפטרת, וכל הנוכחים היו מבוהלים ורועדים. התברר שאותה אשה היתה לובשת חולצות עם כפתור פתוח בצוואר וענדה תכשיטים לצווארה ברחוב.

ס"א

קבלה על עצמה גרביים אטומות והדלקת פרקים הנדירה שהיתה לה נעלמה

לאשה צעירה היו כאבים נוראים בכל פרקי גופה. לאחר בדיקת דם התגלה שיש לה דלקת פרקים נדירה. הרופאה שבשרה לאשה שיש לה דלקת פרקים נדירה, אפילו לא ידעה איך לטפל במקרה הזה והוצרכה ללמוד את הנושא.

האשה הלכה לביתה ועשתה חשבון נפש ואמרה בליבה "מדוע השם עשה לי את זה?" והסתכלה ברגליים שלה שהיו כואבות ומיוסרות מהדלקת פרקים וחשבה: "למה אני הולכת בכלל עם גרביים? לכסות את הרגלים, כדי להסתיר את היופי של הרגליים! אם כן מדוע הגרביים שלי שקופות ומייפות את הרגלים ומוסיפות להם צבע יותר נאה מהרגליים שלי, האם זהו רצון השם? איך יכול להיות שכיסוי יהיה שקוף ובצבע יותר יפה מהרגליים שלי? את מי אני מרמה בכיסוי המזויף הזה? ואוי לי כמה אנשים החטאתי בגרביים האלו!". האשה קבלה את הדין על עצמה, גזרה וזרקה את כל הגרביים השקופות לפח ולבשה גרביים אטומות לגמרי (מכותנה) ותוך חודש יצאה מהמחלה הנדירה לגמרי בחסדי השם יתברך.

ס"ב ב

מעשה נורא עם ה"בבא סאלי" זיע"א

"רגל תחת רגל" (שמות כא, כה), מתוך ספר "סידנא בבא סאלי" חלק ב' עמ' נ"ז-ס':

היה זה בשנת התשכ"ו. האדמו"ר הבבא סאלי זיע"א בא לירושלים לבלות בה כמה ימים, בבית חתנו. באחד הימים בהיות רבינו וחתנו ועוד אורחים נכבדים מסובים לשולחן, קם האדמו"ר בפתאומיות רבה, ונכנס לחדרו, נעל את דלת חדרו יחד עם משרתו, הילד יצחק, ואף אדם לא ידע פשר דבר.

באותו יום בא ידידו הגדול והדגול של רבינו, הרה"ג יעקב מצאפי זצוק"ל, אב"ד העדה החרדית הספרדית, לבקר את רבינו. מיד החלו לדפוק על הדלת ולהודיע לרבינו, כי הראב"ד הגיע, אך רבינו לא שעה ולא ענה. לאחר ההתבודדות, שארכה כעשרים וארבע שעות, יצא אדמו"ר מחדרו ופניו פני להבים וקרא לחתנו ואמר: "שב לפני, ואספר לך":

לפני כששים שנה, כאשר החלוצים והציונים החלו להתרבות בארץ, והחלו ניצני פריקת עול מלכות שמים בריש גלי, תערובת של בחורים ובחורות, ובגדי פריצות לנשים, בערך הדור ההוא שכולן היו צנועות, עמד בשמים שר ישמעאל וקטרג קטרוג גדול לפני הקב"ה באומרו: הנה בניך באים לארץ הקדש ומטמאים אותה במעשיהם ותעלוליהם, תערובת של בחורים ובחורות ובגדי פריצות

וכו', מה שאין כן בני ישמעאל, כולם מקפידים על הפרדה מוחלטת בין גברים לנשים ונשותיהם כולן מכוסות מכף רגל ועד ראש, מקפידות לצאת לרחובות קריה רעולות פנים וכו'. והרי אתה הקב"ה שונא זימה, ואיך אינך מעניש את בניך ובנותיך ואינך נותן שכר טוב לבני ישמעאל? מבקש אני עונש של כליה ל"שונאי ישראל". באותה עת עמדו צדיקי הדור דאז לפני הקב"ה ובקשו רחמים על עם ישאל, שהקטרוג לא יעשה רושם בשמים ולא יתקבל. הפצירו והעתירו בתפילה, והוחלט בשמים, כי יעשו ניסיון לבני ישמעאל אם יעמדו בנסיון, ח"ו לא תהיה תקומה לעם ישראל, ואם לא יעמדו בנסיון, ממילא הקטרוג בטל. הוחלט בשמים לנסות שתי מדינות חשובות ומרכזיות הדוגלות בדת הישמעאלים - האיסלם. אחת "תורכיה", שהיתה מושלת בכיפה בכל המזרח, והשפעתה היתה גדולה בעולם. והשניה "פרס", שבה היה מרכז קנאי האיסלם - השיעים ימ"ש. בתורכיה היתה מהפכת התורכים הצעירים נגד השולטן, ומתוכה צמח אתא תורק, שמשל שם וקבע סדרים חדשים במדינה, כסדרי ערי אירופה - הקידמה, החופש והדרור. וגזר כי אין רשות לאף אשה לצאת רעולת פנים, כנהוג. הנשים חוייבו ללכת גלויות פנים והורשו ללבוש בגדים בנוסח אירופאי החושפים זרועות וברכים, באין פוצה פה ומצפצף. יתר על כן, אשה, שתמשיך ללכת רעולת פנים, תקבל קנס. בפרס עלה לשלטון ריזה שאה פהלווי, וגם הוא חולל מהפכה בדרך אתא תורק, וגזר על הנשים, לא לצאת רעולות פנים [בכיסוי הנקרא צ'אדור בלשונם], כל שייך או מופתי, שעמד נגדו ונגד דעותיו, הוצא להורג, וכך הביא את הקידמה לארצו, לפי דעתו. ניתנה אף פקודה לשוטרים

להעניש ולבזות כל אשה, אשר תצא לרחוב רעולת פנים, כדי שכל הנשים ישמעו וייראו ולא יצאו רעולות פנים... כיום עומדים להנהיג בארץ אופנה חדשה של שמלות וחצאיות קצרות, שהארוכה שבהן תהיה טפח לפני הברכיים. ונעשה קטרוג גדול על עם ישראל ונגזרת גזירת כליה ב"מ. צדיקי הדור עצמדו בתפילה ובתחנונים לפני הקב"ה לבטל את הגזרה, אך לא הצליחו לבטלה כליל, כי אם החליפו את הגזרה, במקום כליה ח"ו, זקנים וזקנות יפלו וישברו את רגליהם ויקויים בהם "רגל תחת רגל". ואכן באותו פרק זמן נפלו, באופן פתאומי, ורותקו למיטתם שנים רבות הרבה זקנים צדיקים וחסידים, ונזכיר כאן אחדים מהם. הרה"ג המקובל האלקי ר' יהושע שרבני זצוק"ל, מו"ר הגאון כמוהר"ר ר' עזרא עטייה זצוק"ל וזיע"א, הרה"ג החסיד כמוהר"ר יוסף זרוק זצוק"ל, ומנשים צדקניות, הצדקנית והחסידה מרת עישא אמסלם ז"ל חמותו של אדמו"ר, והצדקת שרה שלומיוף ז"ל מחותנתו של אדמו"ר אשר עליהן אמר אדמו"ר זיע"א שהן דוגמת האמהות שרה, רבקה, רחל ולאה ת.נ.צ.ב.ה. הוסיף אדמו"ר ואמר, שיש צורך לעורר את העם מתרדמתו ולדרוש ברבים על חומרת הענין ואף להוציא כרוזים ומודעות ברחובות קריה בחתימת רבני הדור וגדוליו מכל העדות, ע"כ.

ס"ה

מחזה שלא מהעולם הזה

סיפר הבעל "שומרי אמונים" זצוק"ל: "קבוצת סוחרים נסעה בעגלות רתומות לסוסים לרגל מסחרם ובדרכם עברו בשדה שומם. לפתע שמעו צעקות נוראיות, שבקעו מבית בקצה השדה. הסוחרים הפנו את עגלותיהם לכיוון הבית, כדי לראות מה ניתן לעזור למסכנים הצועקים. הם נכנסו לבית וראו מולם מחזה מזעזע, שאינו מהעולם הזה.

דוד ענק מלא מים רותחים עמד על מדורת אש ובתוכו צפו בגדים מעלים אדים. אשה זקנה עמדה ליד הדוד הרותח. היא הוציאה בידיה בגדים רותחים, הניחה אותם על ביתה, שישבה על ספסל לידה, ושתיהן צעקו: "אנא, הצילונו, הושיעונו!" וכך שוב ושוב - האשה הזקנה הוציאה בגדים, הניחה אותם על ביתה ושתיהן צרחו צרחות איומות.

הסוחרים נחרדו. הם הבינו שהם מראה שאינו מהעולם הזה אלא מעונשי הגיהנום. הם הסתובבו לאחוריהם ונמלטו בבהלה, שוכחים לגמרי שיש להם עגלות. במשך שלושה ימים רק רצו ורצו עד שהגיעו לעיר מגוריהם. כשהם מעולפים כמעט, ספרו הסוחרים לרב את אשר ראו. הרב אישר את סיפורים ואמר, שכנראה האם הלבישה את ביתה בבגדים לא צנועים כאן בעולם הזה, וכעת היא מתקנת זאת, על ידי שהיא מלבישה אותה בבגדים רותחים, שגורמים לכוויות קשות. לאחר מעשה נזכרו הסוחרים, שכלל לא

אמור להיות בשדה זה בית, ואכן כשחזרו לקחת את
עגלותיהן, הן חיכו להם בשדה שומם לגמרי, והבית נעלם
מן העין.

הסיפור הזה מלמדנו, שאין זה פשוט כלל וכלל

לבקש מאמא בגדים לא צנועים, כי עלול להיגרם סבל נורא
לאמא ולבת המבקשת.

ס"ד

קבלה על עצמה גרביים עבות
והורידים ברגלים נעלמו

גב' ב. לבשה 19 שנה גרביים שקופות אך מתחת לגרביים השקופות היו לה גרבי גומי עבות שנזדקקה להם משום הורידים שהיו לה ברגליה. ביום מן הימים עלה במחשבתה שאולי כדאי לה, אם כבר היא לובשת גרבי גומי עבות, ללבוש גרביים 70 דנייר זה לא יהיה נורא כ"כ. באותה תקופה ממש קיבלה טיפול מיוחד מרופא שפתר לה את הבעיה של הורידים לגמרי, והיום היא לא זקוקה יותר לגרבי גומי, ואז הבינה שכנראה זה מה שהיה עליה לעשות, פשוט ללבוש גרביים עבות שמכסות את הרגל.

ס"ה

בזכות הצמות הצנועות הבנות לא נחטפו לצבא ברוסיה

באחת התקופות ברוסיה חטפו בחורות לצבא. כל יום נעלמה בת אחרת בדרך לבית הספר או בחזרה לביתה. לא היתה אפשרות להצילן, רק להתפלל שתחזרנה אי פעם בשלום לביתן, כשהן עדיין דתיות ומקיימות מצוות.

אשה אחת הקפידה לקלוע לבנותיה צמות בשיערן הארוך כדי שתהיינה צנועות. כל בנות המשפחה היו בתסרוקת הצמות גם בגיל שמונה עשרה ובגיל עשרים. אותה אמא לא שמה לב שרק בנותיה נשארו בבית, ואילו כל חברותיהן כבר נחטפו מזמן לצבא. כששמה לב לכך, הבינה שהכל בזכות הצמות שלהן. כך הן היו נראות לרוסיים כבנות צעירות, ולכן לא נחטפו. כל בנות המשפחה זכו, בסייעתא דשמיא, להתחתן בשלום עם בני זוגן, וכבר לא היה חשש לחטיפה.

ס"ו ח

קבלה על עצמה להוריד את החליפה הצרה והבת זכתה לשידוך תוך 40 יום

סיפור מהרבנית הדגולה והחשובה ח. ר: לאשה אחת היה בגד מסוים, שאותו היא לבשה לשמחות של ילדיה, אך במשך הזמן הבגד נהיה צר והיא החליטה שהיא צריכה כבר בגד חדש לברית של הנכד. קנתה בד יקר מאד ונתנה לתופרת לתפור חליפה, אך אבוי, התופרת לא הצליחה והבגד לא היה מונח עליה טוב, ולברית היא לא הספיקה לדאוג לבגד חדש. היא מוציאה מהארון שתי חליפות, אחת יפה ומהודרת, זאת שלבשה כל השנים - אך היא צרה מדי, והשנייה חליפה לא מוצלחת ורחבה... והיא התפללה: "בורא עולם תעזור לי, מה אני אלבש חליפה מכוערת או חליפה קצת לא צנועה?" ובורא עולם אכן עזר לה. היא הוציאה מהארון את הבגד הלא יפה, לבשה אותו ומכיוון שהיה זה יום חורפי, היא לבשה מעליו מעיל וחשבה שזה רעיון להישאר עם המעיל בברית, כאילו שקר לה. בברית היא הרגישה לא כ"כ נעים ליד כולם. והיא ביקשה בליבה: "בורא עולם, אני לבושה ככה... לפחות תעשה שבתי תזכה לשידוך תוך 40 יום ... בינתיים היא שכחה מזה. לאחר זמן מה הגיעה הצעת שידוך וביום שהוחלט סופית על השידוך ביניהם האמא נזכרת ומספרת את הסיפור של המעיל שלבשה בברית והיא סופרת את הימים בלוח ו-לא ייאמן! היה זה בדיוק ביום ה-40. וראו השגחה פרטית גדולה שבקשת האמא התקבלה כי מי שמבקשת בזכות הצניעות יכולה לזכות שהשם יעזור לה וימלא משאלותיה.

ס"ז ע

בזכות הקבלה להחליף כיסוי ראש חלקי בכיסוי ראש מלא הצהבת של התינוק נעלמה

סיפור אישי נוסף מפי הרבנית החשובה ח.ר: שקרה ב"ה, בזכות שמירת הצניעות. הסיפור הוא על הנכד שלי, תינוק שנולד וקיבל צהבת קשה שהסתבכה והרופאים לא ממש ידעו מה שיש לו. נכנסתי ללחץ וחשבתי שאני מוכרחה לעשות משהו בשביל הנכד שלי שיהיה בריא. ידעתי שמי שמקבלת על עצמה דבר בצניעות זה הדבר הכי חשוב אצל בורא עולם וזה מה שמתקבל וזה מה שעוזר! אז היה לי מאד חשוב למצוא משהו להתחזק בו אבל לא ידעתי מה. הקב"ה זימן לי שבדיוק אז התקשרה אלי אשה שלומדת אצלי בשיעור, שהיתה לה בעיה עם הבת שלה שהיא לא מספיק צנועה והיא הבת הבכורה בבית, והיא שואלת אותי מה לעשות עם הילדה. באותו רגע החלטתי שזהו, זאת המצווה שלי. אמרתי לה שנדבר היום אחרי השיעור. בשיחתנו הצעתי לה להוות דוגמא אישית לילדה שלה ולכסות את ראשה שלא יראו לך שום שערה, אותה אשה שהיתה הולכת בכיסוי לא מלא, אמרה: "תראי, אני יודעת שכך צריך ללכת, אבל אני לא יכולה, בעלי רוצה רק כך". הסברתי לה שזה למען הילדה ומה גם שהיא הבכורה בבית והאחרות יחקו אותה אך היא בשלה: "מה יהיה בעבודה? איך תגיב הבוסית וכו'. אח"כ התקשרתי שוב, למרות שאני לא אוהבת "לנדנד" לאנשים. אבל הרגשתי שזה יהיה לטובת האשה הזו. אני מנסה לשכנע אותה והיא מתחמקת. ואז סיפרתי לה

סיפור המראה מה כוחה של דוגמא אישית. סיפרתי לה מעשה שהיה על אשה שנסעה במיוחד למרחק לקנות חליפה לשמחה. היא קנתה חליפה צנועה עם צווארון, שרוולים, קפלים וכו' אך בבית אמרו לזה שזה לא צנוע. שאלתי אותה איזו צבע השמלה והיא אמרה אפור - כסף. היא בדקה ליד גביע כסף וראתה שאכן זהו הצבע. אמרתי לה שצבע כסף אכן לא צנוע והוספתי: "חתן וכלה מקדשים בגביע של כסף, אך לא בשמלת כסף של השוויגר... וה' יחזיר לך את הכסף של השמלה וכו'". היא החליטה לוותר על החליפה וכעבור כמה ימים היא מתקשרת ומספרת שלאחר שסיימה את השיחה איתי היא בכתה ובכתה אך "בערב ילין בכי ולבוקר רינה", מה קרה?" יש לה בת בגיל 12 שאוהבת ללבוש אופנתי, קצר וצר ותסרוקות משונות וכו' וכמה שהאמא מתווכחת זה לא עוזר. "בבוקר שלאחר הטלפון" כך היא מספרת "קמתי בבוקר ומצאתי פתק על השולחן: "אמי היקרה, אני מאד גאה שיש לי אמא כ"כ צנועה וצדיקה שמוכנה להתמודד ולהפסיד כסף בשביל הצניעות. אמא אני גאה בך וגם אני רוצה ללכת בדרכך" ואז הוסיפה: "ה-600 שקל שהשמלה עלתה לי, היה שווה בהחלט ויותר מזה!" סיימתי את סיפורי ושוב אמרתי לאותה אשה: "רק דוגמא אישית תעזור, אבל אני כמובן לא מכריחה, ה' יעזור, לפי הכח שלך". למחרת בני מתקשר ומודיע שהצהבת ירדה בבת אחת. אמרתי בלבי, 'זה לא יורד ככה סתם, בטח האשה הזו קיבלה על עצמה...' לאחר כמה ימים התקיימה הברית של הנכד בשעטו"מ ואני יושבת בסעודת הברית, ובאמצע אני מקבלת טלפון מאותה אשה: "הרבנית, קיבלתי על עצמי והלכתי כבר עם מטפחת לעבודה ובכלל לא צחקו עלי

להפך, כיבדו אותי" ושמחתי שנלחמתי עם עצמי ברצון שהיה לי לעזוב אותה ולא להתקשר שוב, הרגשתי ממש השגחה פרטית. הגיע שוב היום שבו מתקיים השיעור ואז היא אומרת ממש עם דמעות: "את יודעת כמה זמן אני רוצה לכסות את הראש כמו שצריך, אני לא יודעת איזו זכות עמדה לי ופתאום זה הלך לי מהר, פשוט-שמתי ואת יודעת איך אני מאושרת?" אמרתי לה: "בזכות מי! בזכות הנכד שלי! באותו זמן לא סיפרתי לך, אך חזרתי אלייך פעם שניה ושלישית למרות שזה לא מהרגלי, וזה כדי לזכות אותך למען רפואת הנכד שלי והזכות שלך עמדה שהילד יהיה בריא ובזכות הדוגמא האישית שלך שבנותייך יתחזקו".

ס"ה ח

קבלה על עצמה ... והבת ויתרה על הפאה

ביום ראשון שלאחר סוכות ביקרתי את חברתי גב' ר' והיא מספרת לי שהיא בוכה יומם ולילה כי הבת שלה הודיעה לה מראש שכשהיא תתחתן היא תלך עם פאה: "ככה הולכות החברות שלי, ככה הולכות המורות שלי וכך גם אני אלך..." והאם שבעצמה הורידה פאה, לא מוצאת מרגוע לנפשה כיצד לבטל את רוע הגזירה.

האם ניסתה באיום: אם כך לא אבוא לחתונה שלך, והבת בשלה: "אז אל תבואי..." תשובת הבת... וגברת עלקה מספרת הסיפור, סיפרה לנו כיצד ישבה עם חברתה ר. ועודדה אותה וסיפרה לה סיפורים מחזקים בנושא ה"שאל" והישועות שבאות מלבישתו.

באותו רגע הוציאה האם 400 ונתנה לעלקה ואמרה לה: "לכי לקנות לי "שאל" על הראש ו"שאל" על הכתפיים וזה יהיה לזכות ביתי שתשנה דעתה לטובה". אני עשיתי כדבריה וביום חמישי, שבועיים לאחר שנתנה הכסף לקניית ה"שאלים" הודיעה לי את הבשורה הטובה והנפלאה: ביתה שתחי' התארסה עם חתן כליל מעלות ירא שמים ומתמיד שרוצה רק מטפחת!!! והשידוך יצא בשעטו"מ עם אמא שלו בשת "שאל" על הראש ו"שאל" על הכתפיים אפילו שרק בהדלקת הנרות פשוט רואים ישועות מעל הטבע!

ס"ט ט

קבלו על עצמן והבת המתבגרת תוך חודש נהיתה כלה

היתה לנו במשפחה בחורה מתבגרת שעדיין לא נישאה והצער במשפחה היה גדול, ללא שום סיבה נראית לעין היא דחתה את כל השידוכים שהציעו לה כל פעם מסיבה אחרת - הזמן עובר וחתונה אין! אמא שלי החליטה שצריך להתאמץ באופן מיוחד: לשם כך היא תרמה סך של אלף כדי שיקנו מזה "שאלים" ויחלקו לבנות המשפחה. ב"י אלול היתה חתונה במשפחה וחילקנו את ה"שאלים" לבנות דודות ולקרובות משפחה כדי שיקבלו על עצמן ללכת עם "שאל" ושיהיה לזכות הבחורה המתבגרת. בסליחות נהייתה הבחורה כלה!!! היא השתדכה עם בחור צדיק תלמיד חכם ויר"ש! רואים שכשעושים מעל הטבע רואים ישועות מעל הטבע!!!

בזכות הקבלה של ...

החולה יצאה מטיפול נמרץ והחלימה

קוראים לה ז. אשה צעירה אם ל-4 קטנטנים, כבר כמה זמן שהיא מתלוננת שהיא לא מצליחה לישון בלילות כי היא לא מרגישה טוב. ניסינו כל מיני סגולות ותרופות ושום דבר לא עזר, המצב הולך ונעשה קשה. בשמחה משפחתית ראיתי אותה והיא נראתה ממש רע, נראתה בין החיים והמוות ל"ע. הייתי מאד נסערת ידעתי שצריך לעשות לטובתה משהו. יום אחד אני עומדת מול הראי ומתכוונת ללבוש את המטפחת הצבעונית שאני רגילה לה, (בשבת לבשתי "שאל" על הראש בצבע לבן) התלבטתי בינה לבין ה"שאל" על הראש השחור, עוד אני מתלבטת והטלפון מצלצל. על הקו ז. החולנית מתחננת לפני עלקה, תעשי משהו כדי שאני אחיה! אמרתי לעצמי אני כ"כ רוצה שתחיה. היא אשה כ"כ צנועה וצדיקה (היתה מהראשונות שהולכות עם "שאל" על הגב) אני חייבת לעשות משהו, הרי אי אפשר להיות כ"כ אכזרית ולא לקבל על עצמי משהו שיעזור לה. בגלל מצבה הקשה חשבתי כבר שמה שאקבל יהיה לעילוי נשמתה ל"ע. החלטתי - אני אלביש את ה"שאל" על הראש!! וכך יצאתי מהבית! בסופו של דבר הכניסו אותה לבי"ח במצב קשה לטיפול נמרץ, לאחר תקופה של טיפולים התאוששה לאט לאט, הרופאים שבתחילה לא נתנו לה סיכויים עמדו משתוממים, מתאוששת ומתחזקת, ובמשפחה יודעים שה"שאל" של עלקה החזיר אותה לחיים!

ע"א

קבלה על עצמה לא להעביר מיד ליד... והבן שהיה צמח התעורר

המספריים הכחולות משוק מחנה יודה... כוחה של צניעות בשמיים - להוציא ממות לחיים! בירושלים היתה משפחה מסוימת אשר בנם בגיל החמש הלך לשחק בגינת המשחקים הסמוכה לביתם. הלה החל להתנדנד בנדנדה כדרכם של ילדים, אולם מסיבה כל שהיא נקשר לו חבל הנדנדה סביב צווארו, ובהעדר אנשים מבוגרים במקום מצבו הלך והסתבך עד אשר נחנק ומצבו היה קשה ביותר. הוא כמובן הובהל במהירות לבית החולים שם הוברר כי מצבו קריטי, ולאחר מאמצים רבים ספקו הרופאים ידיהם בייאוש, ולמרבה הצער נהפך הילד לצמח. ההורים ניסו לעשות ככל אשר אפשר הן בטיפולים והן בפניות לרבנים. אך הילד נשאר צמח במשך תקופה לא קטנה - תקופה קשה מנשוא, והנה, ביום בהיר אחד התקשר לפתע לבית המשפחה הגה"צ רבי דוד פרנקל זצ"ל (איש אמונו של מרן החזון איש זצ"ל ויהודי קדוש בפני עצמו) וביקש לשוחח בדחיפות עם אבי המשפחה, רבי דוד פתח בסערה: אתם משפחה פלונית? רצוני לספר לכם חלום נורא שחלמתי הלילה, בחלומי ראיתי את בית דין של מעלה אשר לפניהם היו מונחים שלושה קופסאות, על אחת היה רשום, "לחיים" ואילו על הקופסא השנייה רשום "למתים" ועל הקופסא השלישית רשום "נשמות", ובכל פעם הב"ד של מעלה היו מוציאים שם של נשמה מקופסת הנשמות, ודנים ומחליטים האם להכניס את הפתק לחיים או למות, וברגע

שהיו מכניסים לקופסא כך היה נגזר דינו של האדם הנידון. לפתע ראיתי כי הוציאו את הפתק של הילד שלכם, וגזרו למיתה, אולם כשבאו להכניס את הפתק לקופסא, הגיעו במהירות מספריים בצבע כחול מאזור שוק מחנה יהודה בירושלים, ואותם מספריים חתכו את הפתק לגזרים. זהו החלום אשר חלמתי, סיים הגה"צ רבי דוד פרנקל את סיפורו... מה הענין במספריים הללו, ומדוע ראה שהגיעו משוק מחנה יהודה, זאת כמובן הוא לא ידע, רק ראה חובה לעצמו לספר את החלום הנורא אשר חלם, (ומי שהכיר את אותו גאון וצדיק מופלא יודע היטב כי אם כבר פותח את פיו כל מילה שלו מדויקת להפליא). בעוד האבא המום משיחת הטלפון אשר קיבל, והנה הטלפון מצלצל שוב, על הקו היה הרופא מבית החולים אשר ביקש: תבואו מיד לבית החולים. הלה אשר לא הבין מה קרה, רץ בבהלה לבית הרפואה, שם קבלו הרופא בהתפעלות: "אין לי שום הסבר לפי תורת הרפואה, אך הילד התעורר, ולאחר בדיקות ראינו כי חזר להיות בריא כאחד האדם, והנכם יכולים לקחתו הביתה... זוגתו - אם הילד, הספיקה אף היא להגיע לבית החולים, ובדרכם חזרה עם בנם בעודם המומים מנפלאות הבורא, שח לה בעלה על הטלפון מר' דוד פרנקל, מששמעה האשה את הסיפור, פניה הכחילו ורצו לקחתה לבית החולים... אך היא היסתה אותם ואמרה: לא! לא! פשוט אלו המספריים הכחולים שלי... בעלה נדהם, איזה מספריים? ומיד החלה האשה לספר: הרי אני תופרת בגדים, ובכל שבוע הייתי הולכת לחנות מסוימת בשוק מחנה יהודה, שם הייתי קונה כל מיני בדים, והייתי נותנת למוכר את המספריים שלי דווקא היות והם חותכות בצורה מקצועית, בשבוע האחרון החלטתי כי מהיום לא

אמסור למוכר את המספריים הכחולות שלי מידי לידו, אלא אניח אותם על השולחן, כדי לא להיכשל במסירה מיד של אשה לאיש, ואמרתי כי קבלה זו תהיה לרפואת בני... וכעת ששמעתי את החלום, איך לא ארעד?! וסיים הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א: אני יכול לשלוח אתכם לילד זה שכיום הינו אברך חשוב, והמספריים נמצאים אצלו בוויטרנה...

ע"ב

הרב ברנדסופר שליט"א אומר:
"אתה לא רוצה שאשתך תיראה כמו יהודיה?"

זוג אחד הלך לרב ברנדסופר שליט"א כדי לעשות התרת נדרים על ה"שאל" שהיא שמה על הראש בהדלקת נרות. הרב שליט"א ששמע את בקשתו של הבעל קם מהכסא וכעס על הבעל "אפילו בהדלקת נרות אתה לא רוצה שהיא תראה כמו יהודיה? אתה לא רוצה שהילדים יראו איך נראית אמא יהודיה? אתה לא מתבייש לבקש התרת נדרים עבור דבר כזה? למי זה מפריע?"

ע"ה

כל הבית נשרף כליל חוץ מ...

הסיפור קרה במונסי ערב פסח תשס"ז, משפחה שעזבה את הארץ לגור בארה"ב וחיו שם במסירות נפש לקדושה ולצניעות, האשה הלכה עם "שאל" על הראש יחידה לגמרי, את הבנות חינוכו בבית, משפחה שלא שינתה את שמה לשונה ומלבושה במסירות נפש ממש. ביום שריפת חמץ נשרף להם ביתם על כל תכולתו, כולל בית כנסת שלהם שצמוד היה לבית. הכל נשרף כולל ארון הקודש וספרי תורה שהיו בתוכו, כולל דברי תורה שכתב הבעל השם ישמור! כשנכנסו לאחר הכיבוי לנסות לראות אם אפשר להציל משהו מתשמישי הקודש שהיו שם, חפשו ומצאו שרק 3 "שאלים" של הראש שהיו שייכים לרבנית, רק הם נותרו שלמים ללא שנפגעו, למרות שהם עשויים מחומר עדין שיכול היה להישרף בנקל יצאו מהשריפה האיזומה ללא פגע. ללא ספק רואים כאן את מסירות הנפש שלה ללכת עם ה"שאל" למרות הכל - שהצילה אותם משריפה.

ע"ד

התשובה שהתקבלה ב"שאלת החלום" היתה "המגפה של פטירת כל היולדות בגלל החגורות"

בימי הגאון הצדיק רבה של ירושלים רבי שמואל סלאנט זי"ע פרצה מגיפה בקרב נשות הקהילה, נשים צעירות רבות נפטרו בעת לדתן בזו אחר זו, מגיפה משונה זו הטילה מורא ופחד על אנשי היישוב הישן בירושלים, כולם נזעקו לביתו של המרא דאתרא רבי שמואל סלאנט בדמעות ושחו לפניו את קורות היום האחרון ואת מספר הנשים המוטלות בין החיים למות, הם הציעו לאסוף בדחיפות כנס תפילה לאמירת כל ספר תהילים לבטל את רוע הגזירה, הרב הישיש הקשיב לדבריהם בכובד ראש והרהר דקות מספר, לבסוף דחה את דבריהם: "זה לא יועיל" הכריז, "עיקר התשובה היא שינוי המעשה! תחילה עלינו לברר בשל מה באה עלינו הרעה הזאת, ורק כאשר נבער את הרעה מקרבנו ונשפר מעשינו יש תועלת בתפילות לכפר ולמרק מה שקלקלנו בעבר, בלא זה הרינו כטובלים ושרץ בידינו, הרב כינס את בית דינו והוחלט לערוך "שאלת חלום" כדי לברר בשל מה באה עליהם הרעה הזאת. וכך עשה, התאספו אנשי ירושלים ויקיריה, הרב, חברי בית הדין, מקובלים קדושים ואנשי מעשה וכינסו שלושה ימי צום ותפילות שבסופם נערך כנס מיוחד ל"שאלת חלום". בחסדי השי"ת נענו הרבים בתפילתם, והתשובה לא איחרה לבוא: "נסתלקה שכינה מישראל בגלל הישלייף" [החגורה של הנשים]. באותם ימים החל מאן דהוא למכור לנשות הקהילה חגורה

שהידקה את בגדיהן וגרמה להבליט את צורתן ולמשוך עין להתבונן, מיד יצאה הוראה מבית דינו של רבי שמואל סלאנט להסיר את החגורות. ואכן בנות ישראל הכשרות אשר לא ידעו עד כמה דבר זה מהווה מכשול להרהור וקטרוג הסירו מעליהן את ה"שלייף" הזה, המגיפה נעצרה באחת ויהי הדבר לפלא גדול.

ע"ה

מרן ר' שלמה זלמן אויערבאך זי"ע
 "כל החומרות לא ישוו להידור אחד קטן בצניעות!"

קבוצת אברכים יראים באה לפני הגאון האדיר רבן של ישראל מרן ר' שלמה זלמן אויערבאך זי"ע, ושאלה בפיהם: "רצונם עז להתעלות בעבודת הבורא, להתקרב אל ה' ולהדר במצוותיו, ואין הם יודעים במה להתחיל להחמיר ולדקדק?" השיב להם הרב לאלתר: "למה לכם חומרות וחששות, אין בהם כל צורך. העיקר הוא שתקבלו עליכם לקיים כראוי את עיקר ההלכה באופן ראוי לכתחילה ולא בדיעבד". האברכים לא הרפו והתעקשו לבקש דרך לדקדק יותר בהלכה ולהתעלות בקרבת אלקים. שמע הרב, התרצה לבקשתם, וכך היו דבריו: "כל החומרות וההידורים לא ישוו להידור אחד קטן בצניעות. בענייני קדושה וצניעות יש לכל הידור קטן משמעות לאין שיעור, המרוממת ומקדשת את האדם לבוראו, כמאמרם ז"ל: כל מקום שאתה מוצא גדר ערוה, אתה מוצא קדושה. מי שנפשו צמאה לרוחניות עיקר ותחילה הן הצניעות והקדושה".

ע"ז ח

קיבלה על עצמה ללבוש גרביונים... והוורידים נעלמו באותו יום

גברת ה. הלכה עם גרביים והיה לה קשה לגרוב גרביונים ארוכים כי זה מסורבל וזה חם וזה לוחץ וכו'... וכו'... באחד הביקורים שלה אצל הרופאה, התברר לה לצערה שיצאו לה וורידים ברגליים, הרופאה אמרה שהמצב חמור ומצריך לבישת גרביונים אלסטיות (שעולות שם 400 !!), ומי שיודעת - לא פשוט לגרוב אותן והן ממש לוחצות וכו'... וכו'... לאחר מס' פעמים בודדות שגב' ה' גרבה את אותן גרביונים אלסטיות, היא החליטה אם כך ד' רוצה שאלבש גרביונים אז אלך ואקנה גרביונים ללבוש תמיד. וכך עשתה! קנתה את הגרביונים הרגילות, והחלה ללכת איתן, והלא יאומן קרה! הוורידים (שהיו במצב חמור) פשוט נעלמו באותו יום מבלי להשאיר סימן ושוב לא היה צורך בגרביונים האלסטיות והיקרות. ד' נתן את הוורידים כדי לכסות בגרביונים. גרבו גרביונים - נעלמו הוורידים!

ע"ז

קבלה על עצמה...

והחום של התינוק שהגיע ל-40 ירד

הילד שלי, בן 8 חודשים עמו"ש, קיבל חום גבוה שלא ירד במשך שבוע, 40 מעלות חום ועם אקמול ירד ל-38.5 כשהלכנו לרופא להיבדק הוא מצא שזה וויראלי כשבועים אין לזה תרופה ואין מה לעשות כ"כ. לאחר שבוע של חום גבוה, התווספה לכך גם פריחה בכל הגוף. בבוקר התקשרתי לרופאה שאמרה - אם עד מחר לא יורד החום להגיע דחוף אלי. בלילה כשמדדתי חום לילד ראיתי שוב 40.2 החלטתי שאני צריכה לקבל על עצמי התחזקות בצניעות וקיבלתי על עצמי קבלה קטנה אך חשובה. למחרת - הילד קם ב"ה ללא חום וללא הפריחה לאחר שבוע של בריאות ב"ה, קרה שלא הקפדתי על הקבלה שקיבלתי - והילד שוב קיבל חום בבוקר שהלך ועלה בהדרגה עד לערב. בערב נזכרתי שוב בקבלה שלא הקפדתי לשמור ו"חזרתי בתשובה" - להקפיד ולשמור על הקבלה שקיבלתי! והחום ב"ה, ב"ה ירד ולא חזר!

ע"ה 6

הנפטרת אמרה בחלום "מחר אתה איתנו" ובבוקר האיש נפטר

מעשה נורא על גודל מעלת הצניעות והקדושה מזמן הבן איש חי בעיר בגדד נפטר זקן ובאו אנשי חברה קדישא לקבורו, אחד הקברנים חפר את הקבר, ובהיותו בתום החפירה נפל תל של עפר ונתגלו תכריכים לבנים וצחורים. הקברן היה סקרן לדעת מהם תכריכים אלה? נגע בהם ומששם ונתברר שזאת גופת אשה שנשארה שלמה לגמרי. סתם הקברן חזרה את העפר וקברו את הזקן. והנה בלילה באה אשה אליו בחלום ואומרת לו, אתה האיש שהעזת לגעת בי בתוך הקבר? ענה לה הקברן בחלום. כן זה אני. ראיתי תכריכים לבנים וצחורים ורציתי לדעת מה פשר הדבר. גערה בו האשה בחלום ואמרה לו, מעולם לא נגע בי גבר זר חוץ מבעלי. אתה לא מתבייש? איך העזת לגעת בי? 20 שנה אני קבורה כאן ורק בעלי הוא היחיד בעולם שנגע בי. איך העזת לעשות זאת? מחר אתה איתנו!! בבוקר קם הקברן סיפר את החלום התפלל תפילת שחרית. והחזיר את נשמתו לבורא עולם.

מצמרר לחשוב על גודל מעלת הצניעות של אותן נשים צדקניות שבכוח צניעותן וקדושתן יש בכוחן לפעול בעולם הזה ובעולם האמת.

ע"ט

החליפה את הגופיה הצמודה והתקפי האסטמה ירדו

אני סובלת מהתקפי אסטמה תכופים באחד הפעמים פיננו אותי למרפאה עם התקף מאד חריף הרופא שאליו הגעתי אמר לי שהגופייה הצמודה מאד לגוף מאד חונקת ומחריפה את ההתקפים "מה את לובשת חולצה כזאת" ובאמת לקחתי את דברי הרופא לתשומת ליבי ושיניתי לבושי וב"ה ההתקפים פחתו בצורה משמעותית. ב"ה!

קיבלה על עצמה גרביונים...
וכל הפצעים ברגליים נעלמו

כבחורה מתחזקת הלכתי תקופה מסוימת ללא גרביים כלל,
וכל הזמן קיבלתי מכות ברגליים, פצעים, חבלות, בצורה
בלתי מוסברת ממש, כשהתחזקתי וקיבלתי על עצמי לגרוב
גרביונים עבר וחלף הכל ממש! ממש!

סבלתי

קיבלה על עצמה לכסות את הצוואר והגב כהלכה והפצעים נעלמו

סבלתי מפצעים באזור הצוואר והגב העליון איזור זה לא היה מכוסה לפי דרישות ההלכה. באזור גלוי זה סבלתי מפצעים, רופא העור שאליו הלכתי אמר לי שאני סובלת משום שאיזור זה חשוף לשמש, והחשיפה לשמש גורמת לפצעים, כשכיסיתי איזור זה כפי שההלכה דורשת. הפסיקו לי הפצעים והכל עבר כלא היה.

ס ב"ב ט

"החזון איש" זיע"א אמר

"אם מדובר בגרביים שקופות עדיף שלא יביאו אותם כלל"

במוסד חרדי לבנות פליטות שואה התקבלה בשמחה ההודעה שארגון הסעד היהודי הג'וינט - שלח באוניה כמות נכבדה של גרביים כתרומה לבנות מוסד. הדבר היה נחוץ מאוד לבנות בשל החוסר בגרביים בכלל. משום מה עוכבו הגרביים בבית המכס בתואנות שונות ומשונות עסקנים נמרצים שפעלו לשחרר לפחות חלק מהמשלוח, הועלו חרס בידם... וגדל החשש שהן תוחרמנה ותימסרנה למוסד מקביל במגזר החילוני, ולא תגענה ליעדן. ישבו הגאונים רבי שמואל גריינמן ורבי מאיר קרליץ לפני הגאון בעל ה"חזון איש" ודנו באיזה דרך להעביר את רוע הגזרה. לפתע שאל מרן בעל "חזון איש" על אלו גרביים אנו מדברים? האם על שקופות?! טוב מאוד שעוכבו בבית המכס. מי יודע אילו מכשולים גדולים וחמורים היו יוצאים מהן? מוטב שהיתומות תלבשנה גרביים ישנות ובלויות, אבל אטומות, ולא גרביים המחטיאות את הרבים... " (סופר על ידי הגרי"ב שליט"א מבאי ביתו של החזו"א זצ"ל).

ס"ב"ה

קיבלה על עצמה הידור בגרביונים עבור האמא והגירודים פסקו לגמרי

שוכבת לה חולת - לב אנושה בבית חולים חודשים ארוכים וסובלת מהשלכות קשות של חולשת ליבה, תופעה לא נעימה של גירודים משכיבה ממושכת. ביקשה ביתה שלא יכלה לראות בסבלה, רצתה להקל מעליה, ובקשה מהקב"ה מה אני יכולה לעשות לשמח אותך שתשמח אותה, את אימי בישועה? והחליטה לקחת על עצמה תיקון כלשהו בגרביונים שגורמים לה לגרוד, זה מול זה. ואכן נעלמה התופעה, והרגשתה של האם השתפרה.

ס ב"ד ס

קיבלה על עצמה הידור בגרביים ...
וכאבי הברכיים נעלמו

כאבי ברכיים בלתי נסבלים של קרובתי הביאוני לחשוב
במה אוכל להקל מעליה? תיקנתי משהו מסוים בגרביים,
ויהי הפלא נעלם הכאב!

ב"ה

קבלו על עצמן שיפור בנושא הגרביים והילד ניצל מנכות

תאונת דרכים שפגעה אנושות ברגלו של ילד קטן נקטעו לו 4 אצבעות ואחת רק נשארה והיא אחראית על השיווי משקל בגוף. השכנות, המכרות קיבלו על עצמן תיקונים בנושא גרביים ובכך עטפו את רגלו של הילד ברחמים. הוא עבר את תקופת ההחלמה בקלות יחסית וזכה להפחתה בכאבים, ולא נשאר נכה לכל ימי חייו כפי שצפו הרופאים וגם נחסך ממנו השתלת עור שמצד הטבע היתה לא מן הנמנע. תודות לשכנות!

ס ב"ר א

קיבלה על עצמה לא ללבוש חולצה צמודה...
וכאבי הבטן הנוראים של הילד נעלמו

ילד קטן התפתל מכאבי בטן נוראיים. האם לא ידעה איך
להקל מעליו. החליטה, שאת החולצה שלבשה באותו יום
שהבחינה שהיא צמודה לה, יותר לא תלבש! והנה, קם הילד
הכאב נעלם!

קיבלה על עצמה להרחיב את החצאית... והילד שעמד למות, פתאום יצא מכלל סכנה והחלים

תינוק בן שלושה חדשים הגיע למצב של סכנה: כל הריאות שלו היו סתומות עם דלקת חזקה שהיתה שם והוא בקושי יכל לנשום. לקחו את התינוק לרופא והוא קיבל אנילציה, כדורים תרופות ועוד... וברגע שכבר לא היה מה לעשות הם הופנו לבית החולים. עבר עליהם לילה קשה, הילד לא אכל ולא שתה, בקושי נשם, נתנו לו אנטיביוטיקה דרך הווריד. באותו לילה חשבו שהתינוק ח"ו נפטר בידי אימו, האמא של הילד התחילה לבכות והתפללה, ובאמצע התפילה שאלה את ה' "מה אני יכולה לעשות שהילד שלי יבריא?" וביקשה שה' יאיר את עיניה. והנה פתאום היא הרגישה שכדאי לה להתחזק דווקא בנושא הצניעות. היא היתה הולכת עם חצאית בגזרה ישרה וצרה והחליטה לקבל על עצמה להרחיב את חצאיותיה. אחרי שלושה ימים הילד יצא מכלל סכנה, התחיל לנשום כראוי לאכול ולשתות.

ב"ה

קיבלה על עצמה... והחולה שכמעט מתה פתאום החלימה

לאשה צעירה ממשפחה חשובה בירושלים, צמחו ל"ע סביב הצוואר הרבה גידולים. היא הגיעה למצב של פיקוח נפש ממש. הרופאים אמרו "הבאתם לנו מת", היא כבר היתה עיוורת וממש היתה גל של עצמות. אחת מבנות המשפחה קיבלה על עצמה ללבוש "שאל" על הראש, דבר שהיה עדיין נדיר מאד והיה כרוך בהרבה מסירות נפש, היא ספגה קריאות כעין "לכי למנזר" אך היא בכ"ז החליטה לעשות מעל לדרך הטבע, כי בדרך הטבע כבר לא היה מה לעשות, והיא אפילו חשבה לעצמה שאולי זה כבר יהיה לעילוי נשמתה, חלילה. ב"ה אשה זו הבריאה לגמרי בצורה שלא תיאמן. ומאז נקרא "שאל" זה "שאל תחיית המתים".

ב"ט ט

בזכות הצמות ניצלו מעבודת פרך במחנה הגרמני

מעשה שהיו שתי משפחות רבנים מאוד חשובות, שניצלו ממוות בשואה בזכות שתי הצמות: הגסטפו כבר ידעו שהבנות הגדולות מגיל 14-15 עושות רק צמה אחת, והם רצו לקחת את הבנות הגדולות לעבודה במחנה, אז הם טיילו בכל הבתים בלילות כשכולם ישנו ונכנסו לחדרים ובדקו, מי שהיתה לה צמה אחת לקחו אותה לעבודת פרך, אבל אצל משפחתו של הרבי מקרעטשניף הקפידו לא לזוז כקוצו של יוד מ"שלא שינו את לבושם" וקיימו זאת במלוא מובן המילה, והיו הולכות עם שתי צמות קלועות ארוכות עד החופה, וכשהגיעו החיילים, הם שברו בכעס את הדלתות, ורצו לקחת את הבנות הגדולות, וכשראו את שתי הצמות הקלועות, אמרו אחד לשני בגרמנית: אין כאן ילדות גדולות בא נלך מכאן, והשאירו בשקט ומנוחה את הבנות הגדולות המאושרות. היתה להם סיעתא דשמיא ותוך כמה ימים הגיעו בשלום לארץ ישראל, וכך הם מייחסים את הצלתם לזכות שתי הצמות!

קבלה על עצמה להתחזק בצניעות והבת הקטנה שהיתה כמעט עיוורת החלימה

סיפורה של פ. ש. כשנולד לי הבן הראשון היתה לו פזילה בעין, כשהלכתי איתו לרופא היתה לי כבר תינוקת בעגלה בריאה ב"ה. הרופא שבדק את הבן הסתכל גם על התינוקת בעגלה ואמר: "הלוואי שהבת הזאת תראה כמו הבן" מסתבר, שלא ידענו, אבל התינוקת בקושי רואה, כמעט עיוורת ל"ע. אני כשלעצמי הלכתי ב"צניעות מודרנית" אהבתי מאד את היופי והלכתי בהתאם. ידעתי היטב מה עלי לתקן והיכן הבעיה שלי. עשיתי חשבון נפש - אני גרמתי מכשול לגברים שהסתכלו בי (בעיניהם) ולכן יש אצל שני ילדיי בעיה בעיניים. התחלתי להתחזק בצניעות וב"ה היתה לי זכות. תודה לד' שקיבלתי זאת בעולם הזה! היום התינוקת הזאת היא בעצמה אמא ורואה היטב ויש לה ילדים בריאים ב"ה.

ז"א

קבלה על עצמה...

והבת שהיתה גוססת פתאום החלימה והבריאה לגמרי

במשפחה ברוכת ילדים, חלתה ל"ע אחת הבנות בחצבת חריפה, מצבה הדרדר מאוד והיו חייבים לאשפזה. בביה"ח אמרו שאין תקוה, אך אולי במרכז הארץ יש ביה"ח שיש בו מכונה מיוחדת. הילדה היתה מונשמת ומורדמת וחיבורה למכונה היה כרוך בסיכון גדול מאוד שמא הטיפול לא יצליח. הפנו שאלה לרב וייס והוא אישר את העברתה. אמה וסבתה של הילדה החליטו לקבל על עצמן ללבוש "שאל", אחרי סיפורי ישועות שהן שמעו, בינתיים הילדה חוברה למכונה כשהדופק היה כבר אפס. וכבר אספו מניין לוידוי, ממש מוות קליני, בתחילה המכונה לא הגיבה, אלא להפך היה נראה שהמצב עוד מחמיר, אך לפתע הדופק החל לעלות ולטפס, והרופאים ההמומים שלא האמינו קראו בהתרגשות: "אתם עשיתם את זה עם התפילות!" הילדה הבריאה לגמרי ב"ה והיום היא מסתובבת בינינו בריאה ושלמה. עמו"ש.

ז' ב' ר

קבלה על עצמה

והבת שהיתה כמעט עיוורת החלה פתאום לראות בשתי עיניה

נערה אחת עסקה בתפירה כשלפתע נכנס הפורם, של התפרים לתוך אחת מעיניה. הרופאים, כשראו את מצב העין לפני הניתוח אמרו שנראה להם שהעין איבדה את מקור הראייה רח"ל האמא של אותה נערה התלבטה קשות אם לקבל על עצמה ללבוש "שאל" או לא, ולבסוף החליטה שכן - למען רפואת בתה. למחרת אחרי הניתוח החלה הנערה להתלונן על כאבים והחליטו לרופף לה את התחבושת. כשהורידו לה את התחבושת קראה הנערה: "אני רואה בשתי העיניים!" מאור עיניה חזר ואפילו לא נזקקה למשקפיה.

האברך שנפטר בא בחלום לרב ואמר
 "הסיבה שהלכתי לעולמי היא בגלל שאשתי היתה
 הולכת עם פאה נוכרית"

עובדה מצמררת מרב גדול מפורסם ומקובל שליט"א בכנס
 בירושלים.

האמת שלא הייתי מעיז להגיד את זה אך אומר זאת לעילוי
 נשמת ידידי. היה לי ידיד תלמיד חכם וירא שמים שהיינו
 קשורים מאד. באחד הימים הוא חלה ולאחר תקופה קצרה
 השיב את נשמתו ליוצרו.

כאב לי מאד על זה, ולא היה לי שום הסבר מניח את הדעת.
 בהזדמנות מסוימת הלכתי להתפלל על קברו. באותו לילה
 הוא בא אלי בחלום ואמר לי:

"דע לך, שאמנם עסקתי בתורה ונשמרתי מכל חטא ועם כל
 זאת נענשתי כך, מפני שאשתי היתה לובשת פאה נכרית.
 וכהוכחה שהדברים שאמרתי לך אמת הם, תראה שבעוד
 מספר ימים תשמע על עוד תלמיד חכם שגם הוא חולה
 במחלה זו וגם הוא עומד להפטר מן העולם מאותה סיבה
 ממש".

לצערי הרב החלום התקיים במלואו.

נתחזק כולנו בשמירת הצניעות ובקדושה אמיתית ונזכה
 לחיים טובים ושלוש.

ס צ"ד ט

סיפור אישי יוצא דופן ומסעיר

להלן תקציר סיפורה המרגש של אשה שמובא בעידודו של רב גדול שפסק שעליה להעביר את המסר. המשפחה עברה תאונה ברכבם כאשר הבעל ל"ע נספה בתאונה, והאם אושפזה במצב אנוש בביה"ח.

כך היא מספרת: בהיותה מחוסרת הכרה ומחוברת למכשירים רבים, ראתה עצמה בעולם העליון באולם ענק, היא היתה בראש האולם ומולה היו הרבה מאד נשמות מתפללות ובוכות כשלפתע החלו הנשמות לצעוק עליה בקולי קולות: "קיבלנו עונשים חמורים בגללך", היא בוכה וצועקת: "מה עשיתי?" והם משיבים: "הכל בגלל שהחטאת אותנו בלבושך ובפאה שלך". הם צעקו: "זה לא כיסוי ראש". היא נדהמה! היו שם סבים וסבתות שצעקו עליה "את אשמה"! הכשלת את הצאצאים שלנו בהרהורי עבירה. באותו רגע, מספרת: "הרגשתי בושה עצומה, קשה לתאר במילים, ובמושגים שלנו. רציתי לברוח ולהתחבא, אך אין לאן. הבושה שם למעלה כמו עונש מוות. הנשמה רואה ושומעת, והקולות אינם כמו שאנו רגילים לשמוע בעולם הזה, אלא הכל עובר בטלפתיה". בעודה עומדת לבד מול הטענות האלו, ניסתה לתרץ את עצמה "אבל לא ידעתי", "זה מה שאמרו לי", "הרב התיר לי". "חשבתי שמותר ללכת עם פאה" אבל שם בשמים לא ראו זאת טוב בכלל, ראו זאת כירידה רוחנית ולא קבלו את זה בכלל למרות שאמרתי והתחננתי על נפשי אך שום דבר לא עוזר שם למעלה ולא

משנה אם את ליטאית, חסידית, ספרדית וכו'. מה שקובע זה החטאת הרבים ועל זה אשה נענשת מאד, ראיתי שאין פשרות בצניעות והבנתי שצניעות האשה זה הדבר החשוב ביותר לקב"ה, וכל העולם עומד על הצניעות".

כאשר צעקה: "אני רק בעלת תשובה" הראו לה, את כל החיים שלה, במיוחד איך היה אופן לבושה לפני חזרתה בתשובה ולאחר שחזרה בתשובה - כשהחליטה לשים פאה על ראשה, מראים לה שבעצם לא עשתה תשובה, כיון שהלבוש שלה והפאה זה לא צניעות, והתחילה להבין שהחטיאה כאשר עברה ברחוב עם הפאה, האיפור והבגדים הצרים והלא צנועים, וכל הסתכלות בה גרמה לעונש של המסתכל בה. היא הרגישה החמצה שעכשיו מאוחר מדי, וחשה צער גדול "איך ציערתי את השכינה הקדושה, איך הייתי כפויית טובה כלפי בורא עולם". החרטה גדולה. פתאום רואה את בעלה בין כולם וצועקת לו שיעזור לה היא ניסתה להגיע אליו אך לא נתנו לה. אז הוא אומר לה: "את רואה, אמרתי לך שאת מכשילה" הצער הגדול של הבושה היה לאין שיעור, היא הבינה שזה חלק מהעונש שלה, ושוב צעקה והתחננה, למה אני... פתאום היה שקט, ואז שמעה קול שאמר: "את נבחרת להיות שליחה"! היא רואה את עצמה בחדר קטן יושבת על כסא במצב של צמח, בלי יכולת לזוז והבינה שצריכה לקבל עונש. אז מגיעה אשה לבושה בצניעות ומטפחת לבנה, היה עליה אור גדול, והבינה שהיא נשמה של צדיקה מהעולם העליון שבאה לעזור לה. האשה סיפרה לה שנשלחה מההיכל של ה"בבא סאלי" זצ"ל בשליחותו, היא הבינה שהאשה ממשפחת אבוחצירא. הצדיק

ביקש ממנה שתעזור לה ותלמד אותה מה זה צניעות בת ישראל, מה זה מטפחת, מה זה לבוש צנוע. האשה ביקשה ממנה: "בתי, חזרי בתשובה, אוי לה לאותה בושה, בת ישראל שתהיה בחוסר צניעות" ענית: "אבל אני לבושה" והאשה הצדיקה עונה: "מה שלבשת למטה זה הלבוש שלך בעולם העליון - כאן זה לבוש רוחני ולא גשמי, שאותו איבדת בלבושך הלא צנוע ובפאתך" היא היתה הולכת וחוזרת ומלמדת אותה הלכות צניעות הביגוד וכסוי הראש. באחת הפעמים האשה הצדיקה שואלת אותה "מדוע הורדת את כיסוי הראש ושינית את לבושך?". היא מנסה לענות ולהצדיק את עצמה אבל חשבה שלא יכלה לדבר. האשה חזרה ואמרה לה בקול אימהי: "חבל שהורדת את הכיסוי ראש". מה שנותר לה זה להיכנע, להקשיב וללמוד מהאשה. האשה ציוותה עליה ללכת מעתה רק במטפחת צנועה, היא מספרת שהיה לה צער שהרי תמיד חשבה שפאה נקראת כיסוי ראש. האשה אמרה שעוד מעט יסתיים העונש שלה ותצא מכאן אך ורק עם מטפחת שזה הכיסוי של הראש. לפתע מצאה את עצמה במחלקת טיפול נמרץ מחוברת להמון מכשירים. לאחר שגילתה האם סימני חיים, באו כל הרופאים לחזות בפלא הגדול, אך כאשר הוצאה מחדר טיפול נמרץ למחלקה נכנסה שוב לתרדמת ומספרת: "לפתע ראיתי את עצמי עומדת מול אור גדול נפעמת מהמראה העצום, היה זה אור רוחני עצום, האור הקרין הרבה אהבה וחמלה בעוצמה שלא ניתנת לתיאור בעולם הזה, היה זה אור השכינה הקדושה, האור דיבר אלי, הבנתי שרוצים לתת לי חיים היה ברור לי שכל מה שקרה לי היה בגלל הפאה שחבשתי ושזה הוביל אותי להתנהג בחוסר

צניעות וללכת בלבוש לא צנוע והבנתי איך עבירה גוררת עבירה, חשתי בושה איך יכולתי לצער את בורא עולם מול כל המלאכים. ואז צעקתי: הכל קרה לי בגלל הפאה! וזרקתי אותה לכיוון האור ואז ראיתי את המגירה שלי בביתי עם כל המטפחות שהיו לי. היא מתארת בהתרגשות רבה, אני רואה אותן כמו יהלומים בוהקים ונוצצים ואני חשה את האמת שם למעלה, שהמטפחת שווה יהלומים ושהיא כמו כתר לראש האשה! הוצאתי את המטפחות ואני מנשקת אותן אחת אחת וצועקת: "ריבנו של עולם אני מבטיחה לך כשאחזור הביתה - לעולם לא אוריד אותן מראשי" והתחלתי לבכות. הבנתי שרוצים ממני שאעביר את המסר לבנות ישראל וראיתי כמה הקב"ה שמח בצניעות של בת ישראל, הבנתי שמטפחת עושה נחת רוח גדולה מאד לריבנו של עולם שזה הכיסוי הנכון וכמה זה שומר על בת ישראל ושומר על הבית, ואיזה שכר מקבלים על זה, אז הבנתי את השליחות שלי!

"בנות ישראל, אין לתאר כמה הצניעות חשובה שם למעלה וכמה עומק הדין למי שלא הולכת בצניעות".

החזרה לעולם הזה היתה בשלבים. כשהתעוררה לגמרי, הרופא נאלץ לספר לה את האמת המרה לגבי בעלה ז"ל והוסיף: "מישהו בשמים אוהב אותך, נס שאת מדברת". לאחר תקופה ארוכה של אשפוז וטיפולים, חזרה לביתה תוך כדי שהיא מחליטה "אני זורקת את הפאות ושמה מטפחות" אבל היצר גובר מאד והיא שוב מניחה פאה על ראשה, וזאת משום שחשבה שעדיין זה לא הזמן, ומדוע למהר. באחד הלילות היא חולמת על בעלה ז"ל שיושב בקצה שולחן ארוך, הוא צועק וצועק, היא לא הבינה על מה כועס עליה?

מה לא בסדר? אולי בגלל הפאה? "אוי, הרי אני אלמנה ולא ייתכן שכ"כ מקפידים עלי בגלל הפאה" ושוב לילה נוסף היא רואה את בעלה ז"ל והפעם שואל אותה מפורשות: "מדוע הנך הולכת עדיין עם הפאה?" הוא הראה לה את דמותה עם ביגוד רחב, חצאית ארוכה ומטפחת שמכסה היטב את כל השער ואמר: "כך צריך ללכת! זה נקרא צניעות!" היא ניסתה לתרץ את עצמה, אבל הוא לא ענה, רק שאל "מה את עוד רוצה שיקרה?" אך היא החליטה שהיא הולכת ב"קצב שלה". הרי היצר הרע לא ייתן להשתנות מהר! לאחר מכן יצאה לטיול עם ילדיה והצטלמה איתם וגם עם... הפאה - כל התמונות נמחקו!!! לאחר מספר ימים, שבוע לפני ראש השנה פגשה באשה שגרה בדירה הקודמת שהם גרו בה, וזו סיפרה לה שלתיבת הדואר שלה הגיע דף מודפס לפני התאונה, שתוכנו היה חומרת איסור חבישת פאה... ומישהו הוסיף בכתב יד עבודה: לפני שיהיה מאוחר...! אותה אשה התכוונה להעביר את המסר עם המכתבים מיד, אך זה הגיע באיחור לאחר שכבר התרחשה התאונה!

"הבנתי סוף סוף שהחלום עם בעלי והמכתב הגיעו אלי משמים לאותת לי עוד איתות שאין כבר זמן, ואין יותר מה לחפש תירוצים, צריך לעשות תשובה. הבנתי שעלי לספר את המסר שחוויתי, באותו יום גזרתי את כל הפאות וזרקתי אותן, בכיתי ועשיתי תשובה!"

צ"ה

קבלה על עצמה לא ללכת עם חצאיות קצרות והבדיקות פתאום היו בסדר

בני הבכור נולד למשקל 3.430, במסירות ובדאגה רבה התחלנו את גידולו. את האכזבה הראשונה קבלנו כשהגענו לביקור שגרתי שהפך אח"כ לסדרתי בטיפת חלב. התינוק לא עלה מספיק במשקל, התבקשנו להוסיף תחליפי חלב אם שנשלחו מהבית. הביקורים הנוספים לא חידשו דבר, הילד מתחת לעקומות, כך נטען. צריך מעקב תמידי כל הזמן. התינוק עלה בקצב איטי ומדאיג, התחלנו לערוך סדרת בדיקות מקיפות שבמהלכן הגיעו למסקנה שלילד יש רגישות לגלוטן. ע"פ כל התסמינים - בטן תפוחה, שלשול כשנשאלתי ע"י הרופא אם יש לנו רגישות לגלוטן אמרתי, כן. אחד האחיינים רגיש. א"כ טען הרופא - זה כנראה גנטי והופניתי לרופא מומחה.

עד לקבלת התשובה מהרופא המומחה קבלתי על עצמי בלי נדר לא ללכת עם חצאיות קצרות עם קבלה זו הגעתי לרופא המומחה. הרופא ערך סדרת בדיקות ואני מחכה בקוצר רוח לשמוע את תשובתו. מתפללת בכל ליבי שהקבלה תעמוד לי. לפתע אמר הרופא בפה מלא: אין חשש לרגישות כלל וכלל.

החצאיות הקצרות מביאות צרות והצנע לכת עם ה' אלוקיך ובריאות ופרנסה מנת חלקך. חצאיות ארוכות, אורך ימים יוסיפו לך וברכות טובות מעל ראשך.

ס צ"ו ס

הגאון מוילנא זיע"א אמר
"אם האשה מכסה את עצמה בצניעות יתר בוודאי שהיא
תוכל לפעול ישועות"

הגאון מוילנא אמר שהצניעות עושה לאשה כמו שהתורה
עושה לגבר. כמו שלגברים התבלין נגד יצר הרע היא
התורה, כך אצל האשה הצניעות יכולה לרפאות מחלות,
ובוודאי אם אשה מכסה את עצמה בעוד בגדים, היא בוודאי
תוכל לפעול ישועות.

קבלה אל עצמה להאריך את החצאית... והצליחו פתאום לכסות את כל החובות שלהם

גברת ג' פנתה לרבנית י. פ. ושפכה לפניה את מר ליבה כי אכן יש להם חובה גדולה של 280,000 ש"ח בגין סיבות שונות והם לא יודעים איך לצאת מחוב זה.

אמרה לה הרבנית י. פ. הקב"ה עושה מקרים רק למי שהוא אוהב אותו ואותך ה' אוהב ורוצה לעורר אותך במשהו ואת הרי כבר עם מטפחת כ"כ צנועה וצדיקה אולי תאריכי את החצאית וה' יאריך לך את הפרנסה והרי ידוע שלא נופל כסף אם אין חור. נסתום את החור מה שצריך לכסות וה' יכסה לכם חובות. גב' ג' חשבה על כך ובכלל לא היה לה קל עם קבלה זו והרי זה הפסד של מאות שקלים והפסד של כבוד ויופי אבל מלנסות לא מפסידים והיא קיבלה על עצמה להאריך את החצאית והנס לא אחר להגיע. בעלה באותו חודש הכניס כרטיס במפעל הפייס והם זכו באלפי שקלים וכיסו את כל החובות.

אמא של אותה אשה הנ"ל ראתה עד כמה הצניעות כ"כ מונעת טוב מהאדם וכמה הצינור של השפע שקב"ה רוצה לתת נסתם בגין הצניעות היא החליטה גם היא לנסות ולהוציא את השחור מהעניים מהסיבה שביתה מחכה לישועה של עיקוב הזיווג ובתוך שבועיים מצאה את בן זוגה המתאים לה בזכות הקבלה.

ס צ"ה ס

קבלה על עצמה כיסוי ראש גם בלילה
ותוך מספר ימים מצאה עבודה מצויינת

גברת אחת נגשה לרב מפורסם שיברך אותה שתמצא עבודה טובה, שאל אותה הרב, את חובשת כיסוי ראש גם בלילה ענתה האשה בשלילה, פנה אליה הרב ואמר לה: תקבלי על עצמך ללבוש כיסוי גם בלילה ויהיה לך ישועה בקרוב, האשה קבלה על עצמה ותוך כמה ימים מצאה עבודה מצויינת.

צ"ט

בזכות תוספת צניעות נמנע אסון גדול

הסיפור שלי התרחש בין כותלי בית הכנסת בשמחת בית השואבה.

הצטופפנו נשים רבות בעזרת נשים כדי לצפות בריקודים הסוערים. עזרת הנשים היתה ממוקמת בקומה מעל בית הכנסת, והיתה עשויה כצורתה של האות ח'. הגברים רקדו בעוז תחתינו, ואנו התפרסנו לכל אורך עזרת הנשים לצפות בשמחה הגואה.

בשני צידי בית הכנסת היו דלתות כבדות אשר היו מיועדות לפתחי חירום, אך המדרגות שתחתן טרם נבנו... כלומר, הפתח היה פעור ותחתיו גובה של שלוש קומות! הדלתות היו מהודקות בחוזקה על ידי קורת עץ אשר קיבעה את הידית למקומה, וסביב הקורה כרכו חבל עבה שלא תזוז חלילה וחס ממקומה.

באמצע הריקודים העביר גבאי בית הכנסת בקשה לציבור נשים, שמפאת הצניעות ראוי לנשים להתרכז בקדמת עזרת הנשים ולצפות אך ורק משם לכיוון עזרת הגברים.

התרכזנו כולנו בקדמת העזרה, ולא בצדדים, למרות הצפיפות, ידענו שאנו עושות זאת לתוספת צניעות, ולא התלוננו. היינו שקועות בהתבוננות מטה, וסביבנו כרכו הבנות הקטנות וחיפשו להן אפשרויות למשחק.

לפתע שמענו צעקה מאחורינו. הסתובבנו. ראינו שם את אמא של אחת הבנות הקטנות כשהיא חיוורת ונסערת. שאלנו אותה מה קרה, והיא רק החוותה לעבר החבל שהיה בידיהן של בנותיה והן שיחקו וקיפצו בו. הבנו מיד.

החבל המיועד לקשור הידיות של הדלתות, שלא תפתחנה חלילה לחלל מסוכן, היה בידי הילדות והן שחקו בו בהנאה, כשתוך רגע קט יכולות היו הדלתות המסוכנות להיפתח ולחשוף פתח הרסני ואיום.

ואז נוכחנו בנס העצום שארע בזכות הזהירות במצות הצניעות. אילו לא היינו מתרכזות רק במרכז עזרת הנשים, היו יכולות חלילה בנות ונשים להידחף לכיוון הדלתות המסוכנות והללו יכלו להיפתח בקלות ולגרום לאסון נורא. כל המתפללות ששהו באותה עת בבית הכנסת ראו בזאת יד ה' השומרת על שומרי המצוה, וקיבלו מכך חיזוק עצום בצניעות.

ס ק ט

כוחו של פלייר

מזה תקופה אני מעצבת, מאיירת וכותבת פליירים לזיכוי הרבים עבור הארגונים 'כתר מלכות' ו'נפשנו' בעיקר בנושא חיזוק הצניעות והקדושה בעם ישראל. סירבתי לקבל תשלום כספי עבור עבודתי ואני עושה אותה לשם שמים. בזכות הפליירים נשים רבות התחזקו וקיבלו על עצמן קבלות בצניעות. כמובן לא רק בזכותי, אני רק השתמשתי בכישרונות שקיבלתי מאיתו יתברך ברוב חסדיו. אלא גם בזכות כל השותפים למצוה, בזכות התורמים הנדיבים לעלויות הדפוס, בזכות תלמידי החכמים שמגיהים את התכנים, בזכות המפיצים שמחלקים את הפליירים, בזכות כל מיני רעיונאים ורעיונאיות וכמובן בזכות תמיכתו של בעלי היקר. על אחד מהפליירים האחרונים שהפקנו כתבתי לעילוי נשמת מס' נפטרים.

כתבתי בספונטניות ושכחתי.

הבוקר התעוררתי מחלום מפעים. חלום על מכר מן העבר שנפטר לפני כ-4 שנים צעיר ורווק. אמו של המנוח, עופר בן מרים (שיהיה הסיפור לעילוי נשמתו), סיפרה לי בזמנו שיצא לקנות גבינה במכולת ולא חזר. הוא נפל מאחד הבניינים הגבוהים ולא ידוע אם איבד עצמו לדעת, נדחף על ידי מן דהוא או מעד ונפל. כשבוע לפני פטירתו התקשר אליי המנוח והשאיר הודעות בתא הקולי שהוא חייב לשוחח איתי בדחיפות כי הוא מדוכא ומיואש. אך לדאבוני לא מצאתי את

הפנאי להתקשר אליו חזרה טרם פטירתו. מובן שהנחתי שהוא התאבד.

והנה בחלומי מתקשר אלי המנוח טלפונית ואני שואלת אותו: "איך אתה מתקשר אלי, הלא נפטרת מן העולם ואתה מת?" והמנוח משיב לי בשמחה רבה: "רק רציתי להגיד לך שהפליירים שלך עושים רעש גדול בשמים". התרגשתי ושמחתי לשמוע את הדבר ושוב שאלתי: "אבל אתה מת אז איך אתה יכול להתקשר אלי?" והמנוח חזר ואמר: "אני יכול, ורק רציתי להגיד לך שהפליירים שלך עושים רעש גדול בשמים". שאלתי: "איך נפטרת?", המנוח ענה: "הם לא יכולים לספר את זה". לא הבנתי את התשובה, מי אלה הם? מה זאת אומרת לא יכולים? הוא ענה תשובות לא ברורות ורק חזר שוב ושוב על אותו משפט: "רק רציתי להגיד לך... וכו'". שאלתי בתמיהה, שהרי הבחור לא שמר תורה ומצוות ואיך יתכן שהוא כל כך מאושר: "איפה אתה? מה אתה עושה?" ידעתי שאנשים שחיללו שבתות ולא קיימו מצוות ובפרט אם התאבדו לא נמצאים בגן עדן, בלשון המעטה. הוא ענה באושר ובשמחה גדולה: "אני לומד תורה! ורק רציתי להגיד לך שהפליירים שלך עושים רעש גדול בשמים". לאחר ששיחת הטלפון נותקה מצאתי את עצמי באותו בנין ממנו נפל ובאותה קומה.

לפתע הגיע בחור לא מוכר שהיה ברור שהוא היה איתו בשעת המקרה. שאלתי אותו מה קרה שם. הוא סיפר שהוא ועופר הרכיבו ביחד משהו. בו בזמן שהוא מספר אני רואה את הסיטואציה, לא ברור לי מה הרכיבו בדיוק, איזשהו רהיט. ואז, הוא מספר, "ביקשתי מעופר שיחזיק רגע ואני

אלך להביא את החלק (או הכלי) שחסר, עופר היה אמור להחזיק את הדפנות מלמעלה אבל הוא החזיק מלמטה והמשקל גרם לו לחוסר שיווי משקל ונפל. אם הוא היה מחזיק מלמעלה זה לא היה קורה. אני לא דחפתי אותו, אני הלכתי להביא משהו". כך הצטדק לפני.

בבוקר כשהקצתי משנתי, תיכף ומיד ניגשתי נרגשת לחפש על גבי הפליירים אם אכן כתבתי את שם המנוח. מצאתי את שם המנוח על אחד הפליירים האחרונים - לעילוי נשמת עופר בן מרים. פיתרון החלום היה פשוט, הפליירים פעלו את פעולתם ועופר נכנס ללמוד בישיבה של מעלה וגם זכיתי שהראו לי משמים שעופר נפל ולא התאבד. כנראה שבדרך למכולת פגש מישהו שביקש ממנו עזרה וכנראה שהיתה סיבה להעלים את זהות הבחור שהיה עם עופר באותה קומה, אחרת מן הסתם היה נמצא חשוד ברצח, ועופר שידע את חפותו לא רצה ככל הנראה לגרום לו להסתבך ולכן רק אמר "הם לא יכולים לספר את זה". כמובן שקיבלתי מוטיבציה גדולה להמשיך בעבודת הקודש ויהי רצון שיהיה סיפור זה לחזרתם בתשובה שלימה של כל בני ובנות ישראל ולגאולה שלימה מהרה.

זיכוי הרבים

רוצים לזכות במצוה גדולה של זיכוי הרבים?

חז"ל אומרים "כל המזכה את הרבים אין חטא בא לידו".

אפשר לעשות זאת בקלות ללא הרבה השקעה ומאמץ, ומאידך השכר של מזכה הרבים הוא עצום ולנצח נצחים.

הנה מספר רעיונות פשוטים למי שמעוניין לזכות את הרבים:

מתנה

אפשר לתת ספר זה במתנה לאירועים קלים.

העלות היא לא גבוהה ומאידך השכר עצום. אין צורך לשכנע אנשים. נתינת הספר היא הפעולה היחידה הנדרשת, הספר כבר יעשה את שלו.

לוח מודעות

בסוף הספר יש מודעה מוכנה לתלות בלוח המודעות..

מה יותר פשוט מאשר לצלם את המודעה להוסיף את מספר הטלפון שלכם ולשים אותה בלוח מודעות בבנין שלכם. פעולה פשוטה וכל מי שירכוש את הספר ויקבל על עצמו קבלה כל שהיא הזכות שלכם לנצח.

אפשר גם לתלות את המודעה בבית הכנסת, בית המדרש, בישיבה, בכולל, במקוה השכונתי, בסמינר, ובכל מקום בסביבתכם שיש לוח מודעות פשוט, קל ולא עולה כסף.

אפשר גם לעשות מודעה משלכם בעיצוב שונה למי שיודע או יכול.

בית הכנסת \ בית מדרש

אפשר לתרום ספר זה לבית המדרש או בית הכנסת באיזור מגוריהם ובפרט בתי כנסת ציבוריים שרבים נכנסים לשם כמו שטיבלאך, בית כנסת ציבוריים כמו בתי חולים וכו', עזרת נשים, מקווה, חדר מורות בסמינר ועוד... כל מי שיעיין בספר ויחליט לעשות מעשה בעקבות קריאת ספר, זה זוהי זכות שלכם.

שולחן שבת

שולחן שבת בכל בית יהודי הוא מקור להשראת קדושה ורוח טהרה.

כמעט בכל בית יהודי בשולחן שבת יש אורחים בבחינת "פנים חדשות", ולכן קריאת סיפור אחד או שניים בשולחן שבת. עשוייה לגרום לאנשים במשך הזמן לשנות את דרכם בזכות קדושת השבת.

בנוסף, התועלת בקריאת ספר זה היא בעיקר ע"י חזרת הקריאה בספר כמה וכמה פעמים כדי שהדברים יחלחלו עמוק פנימה בלב, ושולחן שבת הוא המקום המתאים לכך.

אולם המתנה

ישנם מקומות רבים בהם אנו נאלצים להמתין הרבה זמן לפעמים אף שעות, כמו למשל המתנה לרופאים פרטיים, רופא שיניים, מספרה, אולמות המתנה בבתי חולים, מקוה עוד אפשר לשים במקומות אלו ספר אחד, הממתנים יעינו

בספר וכל אשה שתקבל על עצמה בעקבות קריאת הספר הזה קבלה כלשהיא, הרי זאת הזכות שלכם לעולמים. פעולה חד פעמית פשוטה וקלה אבל שכרה גדול מאוד בשמים.

🌀 שיעורי נשים, דרשות וכנסים למיניהם

אם אתן משתתפות בשיעורי נשים דרשות וכנסים למיניהם הרי זו הזדמנות טובה מאוד לזכות את הרבים. לא צריך לשכנע ולהרצות, פשוט להניח את הספר על השולחן זה הכול. העבודה תיעשה מאליה.

אם מישהי תחליט לקנות הספר ותקבל על עצמה קבלה כלשהיא בעקבות ספר זה, הרי זוהי זכות שלכם לנצח. אם אתן מעבירות שיעור לנשים או עושות חוגי בית למיניהם, אפשר לקרוא סיפור אחד בכל שיעור, זה קל וקצר אבל הערך שלו עצום, וברבות הזמן הדברים יחלחלו ויעשו את שלהם.

🌀 חבר מביא חבר

שואלת אשה אחת אני ממילא הולכת בצניעות אז מה נוגע לי הספר הזה?
התשובה היא:
כל ישראל ערבים זה לזה.

כולנו אברים של גוף אחד גדול שנקרא עם ישראל.
אם יש פצע ביד או בראש אזי כל הגוף סובל.

אם כל אשה תקבל על עצמה לזכות רק אשה אחת בענין זה הרי שכרה עצום מאוד. כל שכן אם היא תזכה מספר נשים.

חז"ל אומרים "גדול המעשה יותר מהעושה". לדוגמא-זה שהולך ואוסף כסף לצדקה עבור עניים, הזכות שלו גדולה יותר מזה שנותן את הצדקה בעצמו.

הפצה

המעוניינים להפיץ את הספר באיזור מגוריהם, יפנו אלי לפי הפרטים שמופיעים בסוף ההקדמה של הספר.

כמו כן מי שרוצה להדפיס בעצמו ולהפיץ את הספר הזה, או כל חלק אחר שבסדרה זו, או חלק אחר בנושא ה"פאה נוכרית" וצניעות (להצלחת... או לעילוי נשמת) רשאי לעשות זאת בתנאי ש-

1. להדפיס את הספר בדיוק כמו שהוא ללא שום שינוי כלל.

2. להפיץ את הספר בחינם וללא תשלום.

מה עושים עכשיו?

דבר ידוע הוא, שכאשר יש לנו התעוררות דקדושה, אם זה מקריאת ספר או דרשה או כנס ואנו רוצים באותו זמן לקבל על עצמנו קבלות חדשות, מיד מופיע היצר הרע ונוקש בלבנו ואומר: "רגע, מה בוער לך עכשו, חכה עוד יום, לא עכשו, אפשר מחר או שבוע הבא או בעוד חודש, העיקר לא עכשו. למה?

כל התעוררות דקדושה היא זמנית, לא לנצח. גם אם קבלנו פתאום הארה והרגשנו התעלות הרי לאחר זמן מה, יום יומיים שבוע או יותר זה חולף, כמו ההתעוררות שיש לנו אחרי הימים הנוראים ונעלמת לאחר זמן מה.

אם לא מנצלים את ההתעוררות לעשות מעשה, מתקררים לאחר מכן, ואז מתחיל שלב התירוצים

בשביל מה...

מה בוער עכשיו...

זה לא כל כך נחוץ בדיוק עכשיו...

פעם אחרת...

איך הסתדרנו עד עכשיו...

מי אומר שזה כך...

חברה שלי אמרה...

וכו'...

ועוד אלף ואחד תירוצים למה בעצם לא. זו דרכו של היצר הרע.

הוא יודע שאם היום נעשה מעשה זה אבוד מבחינתו. אבל אם נדחה אפילו ליום אחד, כבר הוא יצליח במלאכתו. ברוב המקרים כשדוחים, אפילו במעט, בסוף זה לא יוצא לפועל גם במועד יותר מאוחר. ולכן, אם קראנו את הספר ויש לנו התעוררות ורוצים לעשות מעשה, אז צריך לעשות את זה היום ועכשיו לפני שיהיה מאוחר.

אל תאחרו את הרכבת

כתוב בדברי חז"ל: "ושוב יום אחד לפני מיתתך".

ומקשים, וכי האדם יודע יום מיתתו כדי שישוב בתשובה יום אחד קודם לכן? ומתרצים, שישוב היום בתשובה שמא ימות למחר, ונמצא כל ימיו בתשובה.

היות ורוב גדולי ישראל אומרים שאנו ממש לפני הגאולה, הרי שאם לא נעשה היום, יתכן ומחר יהיה כבר מאוחר. הרכבת עומד לנסוע, הנהג כבר יושב בקטר והמנוע של הקטר פועל. נשאר רק להתחיל בנסיעה. ברגע שהצופר (שופר) יצלצל והדלתות יסגרו, הרכבת תתחיל בנסיעה, ולא תהיה אפשרות לעלות לרכבת, מי שלא עלה ישאר ברציף. הגאולה בפתח.

הגאון הגדול רבי שלמה זלמן אויערבאך צוק"ל אומר: "הדבר הראשון שיעשה מלך המשיח כשיתגלה, הוא יבער את הפאה הנוכרית מן העולם" אל תאחרו את הרכבת! אם החלטתם לעשות שינוי, עשו זאת היום ואל תדחו למחר, פן יהיה מאוחר.

רק רגע, לפני שאתם סוגרים את הספר

לפני שאתם סוגרים את הספר יש לי בקשה קטנה.

בעמוד הבא יש טופס מוכן למשלוח בדואר.

אם יש לכם סיפור אישי שלכם או של אחרים, על נשים שקבלו על עצמם קבלה כלשהיא וראו ישועה, אם תוכלו לרשום אותו בעמוד הבא ולשלוח אלי, כדי שאוכל להוסיף אותו בחלק הבא לצורך זיכוי הרבים, אשמח מאוד.

אפשר גם לצלם את הדף במידה והסיפור ארוך ולוקח כמה דפים. כל השולחים, יקבלו עותק מהספר מתנה בחינם.

גזור מלא ושלח

זהו הטופס

ת.ד. 44232 תל אביב מיקוד 61441 עבור י. פנחס

ארגונים שעוסקים בנושא

אני מצרף פה רשימה חלקית של ארגונים שעוסקים בנושא, לפחות מה שאני מכיר. אם יש עוד, אשמח אם תשלחו לי פרטים ואוסיף אותם לרשימה בחלק הבא שעומד לצאת בקרוב.

"כתר מלכות" - 02-6523510 02-6788888

"נפשנו" - 02-5810763

"קול הצניעות" - 03-6775298

"מכון במשקל הצניעות" - 057-3111539

057-3199434 בת ישראל - 0546-565165

מקבלים קבלות ורואים ישועות

יצא לאור ספר חדש בשם:

קבלתי על עצמי.... סיפורים לשולחן שבת

**ספר זה הוא קובץ סיפורים של נשים
שקבלו על עצמם קבלות שונות בצניעות
וראו ישועות גדולות מאוד, ממש שינוי
הטבע.**

לפרטים נוספים והזמנה טלפון:

לעילוי נשמת
שושנה בת סעדה ע"ה

להצלחת
יואב בן שושנה
הוא וכל בני משפחתו

לעילוי נשמת
אליהו בן גיראן ע"ה

לעילוי נשמת
אסתר בת גובר ע"ה

המעוניינים להנציח את יקיריהם או לתת הקדשות בספר זה יפנו למו"ל.